

PRØVE Å GJØRE GUD

EN TJENESTE UTEN AT

DET ER GUDS VILJE

 Forkynnerbrødre, og dere venner der ute, jeg må si det er et privilegium å være her denne morgenen. Slik en introduksjon som det, ja, jeg vet ikke hvordan jeg noen gang kan leve opp til den.

² Men bare satt der og pratet, broder Noel og jeg, jeg tror ikke jeg noen gang har møtt en person akkurat helt... Vi er alle dannet i ulike former, men av den samme Gud. Som broder Jack Moore, han har virkelig vært... Broder Noel sa nettopp, "Så lenge jeg har vært her sammen med ham..." Det er svigersønnen hans, og hvordan han hadde lært å elske ham og respektere hans visdom og slikt. Og det... jeg kan si "amen" til det. De mange fine ting... stundene som vi har hatt sammen, han og jeg, og broder Brown, broder Boutliere her. Fine Guds menn som jeg virkelig elsker dem av hele mitt hjerte.

³ Og så ser jeg—jeg at vi alle sammen ikke blir noe yngre, vel, jeg tenker bare på tiden nå og legger merke til at vi har forandret oss på rundt tjue år da vi krysset ørkener, også videre sammen som yngre menn. Men vet bare at det er et Land der vi aldri vil bli gamle. Vi vil møtes igjen der en dag.

⁴ I går kveld da jeg forlot tabernaklet, var det en liten dame som lå bak der på en feltseng, og hun sa, "Broder Branham, for mange år siden..." Jeg tror hun hadde vært lam. Hun sa, "Du fortalte meg..." Jeg har glemt hva kvinnens bemerkning var nå, noe som dette, jeg håper at jeg ikke feilsiterer det. Sa, "At denne lidelsen jeg hadde var for en hensikt," eller noe, at hun ville få en baby. Og hun kunne ikke forstå hvordan det kunne skje og henne i den tilstanden.

⁵ Der stod en ung, pen ung mann, han sa, "Jeg er babyen som hun fikk." Sa, "Jeg er babyen som hun fikk."

⁶ Og så mange ting har skjedd langs veien, vi har ikke en gang tid her til å snakke om det. Vi vil på den andre siden.

⁷ Og denne Business Men's forsamlingen. Jeg tilhører ingen organisasjon, som jeg antar dere alle vet, men jeg... Dette er den eneste gruppen som jeg står i forbindelse med, har et medlemskort, er... De er interdenominelle, det er bare forretningsmenn. De har vært en stor støtte for meg og for den typen tjeneste som Herren vår Far har gitt meg. Det er... det

var ikke akkurat det at jeg ikke likte organisasjoner; det er bare en tjeneste som er gitt meg, og hvis jeg ikke er lojal mot det kallet, så vil jeg være en illojal person overfor Gud.

⁸ Og, jeg tror, rett før jeg dro fra Tucson, kanskje mange av dere var der, var jeg en dag, i Los Angeles og talte til forsamlingen. Og det var... Jeg hadde bare gitt organisasjonene en kanskje litt–litt kraftig overhøvlng. Jeg–jeg mente ikke å være på den måten. Hvis du mener at det er usselt, så ville jeg vært en hykler. Du må ikke gjøre det, nei, det vil bare villedde noen andre. Men jeg hadde snakket om et tre som jeg så i broder Sharrits hage. Det hadde omtrent fem ulike slags frukt på seg. Og jeg sa, “Jeg har aldri sett et slikt tre i mitt liv.” Det var et... det hadde grapefrukt, det hadde sitroner, det hadde mandariner, klementiner, appelsiner, alt vokste på det samme treet. “Vel,” sa jeg, “jeg–jeg forstår det i allefall ikke. Hva slags tre er det?”

“Det er et appelsintre.”

Og jeg sa, “Vel, det er grapefrukt?”

Sa, “Ja.”

Jeg–jeg sa, “Hvordan har det seg?”

Sa, “Det er podet.”

Og jeg sa, “Åh, jeg forstår.”

⁹ Han sa, “De er alle av sitrusfamilien, og et hvilket som helst tre som er av sitrusfamilien er... kan bli podet.”

¹⁰ Jeg sa, “Jeg forstår.” Så begynte jeg å rope lite grann, vet dere, for jeg er nervøs og emosjonell.

¹¹ Så, han sa, “Hva er i veien?”

¹² Og jeg sa, “Vel, jeg bare tenkte på noe.” Og jeg sa, “Nå vil jeg spørre deg et spørsmål.” Jeg sa, “Nå, neste år når blomstene kommer frem, vil det ikke bli appelsiner, klementiner, grapefrukt, sitroner; det vil bare bli appelsiner fordi det er i et appelsintre, ikke sant?”

¹³ Han sa, “Nei, nei. Nei, hver gren bærer sin egen.”

¹⁴ Sa, “Jeg skjønner.”

¹⁵ Så det hørtets fortsatt veldig godt ut, fordi jeg er... dere vet jeg er... selvfølgelig har jeg en eksamen fra Hartford og alle disse andre universitetene, vet dere. Så–så jeg er... følg med på *naturen*, det er det beste universitetet jeg har funnet til nå, Skaperens universitet. Så hvis jeg følger med på den, får jeg mine prekerer fra måten jeg ser naturen oppfører seg på.

¹⁶ Og jeg sa, “Vel, det gjør meg bare kjempeglad.”

¹⁷ Han sa, “Hva er i veien?”

¹⁸ Jeg sa, “Jeg bare tenkte på noe.”

19 Så, den dagen, talte jeg over det. Og jeg sa, “Nå, ser dere, da menigheten startet i begynnelsen, var den . . . Jesus sa . . .” Jeg talte over Johannes 15. “Jeg er Vintreet, dere er grenene. Og hver gren som ikke bærer frukt vil bli hogget ned, brent.”

20 Og noen hengte seg tvilende over nakken min på grunn av det, sa, “Du skjønner, jeg tenkte hvis du en gang virkelig ble fylt med den Hellige Ånd og frelst, sa du, ‘de kunne ikke komme seg bort fra det.’”

21 “Det er riktig.”

22 Han sa, “Hva med *det*.”

23 Jeg sa, “Nå snakker du om et annet tema. Han snakker om å bære frukt der, ikke Vintreet; Han snakker om å bære frukt, og ikke Livet. Han sa, ‘Vel, bare beskjær treet så det vil vokse, bære frukt.’”

24 Han sa . . .

25 Og jeg sa, “Nå, ser dere, dette treet, da det begynte, var alle ekte, Bibelkristne. Så kom det en gren som het lutheraner, metodist, baptist, presbyterianer: sitroner og den slags.” Og jeg sa, “Ser du, den blomstrer i kristendommens navn, men den . . . Den lever av Treet, men den bærer sitt eget denominelle slag. Skjønner? Men” sa jeg “hvis appelsintreet noen gang produserer en ny gren selv, vil den bære appelsiner som den gjorde i begynnelsen.”

26 Det viste seg å være, en leder som satt der oppe, for en stor . . . en av våre største pinsevennorganisasjoner. Jeg vet ikke hvordan jeg kan gjøre det så at alle vil forstå at det ikke er min idé at—at jeg er—jeg er imot de brødrene, søstrene; det er feil. Jeg er så misforstått, og jeg vet ikke hvorfor. Skjønner? Folk tror til og med at jeg ikke tror på at folk går i menigheten. Det er milevis fra Sannheten. “Vi må komme sammen, og det så mye mer som vi ser at dagen nærmer seg.” Skjønner? Vi må komme sammen i enhet. Vi kan kanskje ikke . . .

27 Hvis jeg bodde i en by og de ikke hadde noe der utenom . . . vel, en eller annen menighet (jeg vil ikke nevne navn), men bare en hvilken som helst menighet, hvis de bare trodde én ting, at Jesus var Guddommelig, og alt annet var feil, ville jeg gått i den menigheten. Hvis jeg ikke kan få et helt brød, vil jeg—jeg ta en brødkive. Skjønner? Jeg vil gå å lytte, tilbe Herren, og vise Ham at jeg gjør min del. Jeg vil at Han skal vite at jeg er levende. Jeg er—jeg er . . . vil at alle skal vite hvilken side jeg er på. Jeg kommer sammen med de kristne, og tilber og—og tjener Herren der.

28 Men det er så vanskelig, jeg . . . pleide å plage meg så mye, og så fant jeg ut at til og med vår Herre ble misforstått i så mange ting. Han sa noe, og de . . . ble misforstått. Jeg antar at det bare må være på den måten. Men de som er vise vil forstå. Skjønner? Bibelen sier så. De vil gripe det.

²⁹ Så denne morgenen da jeg sa dette... Og jeg sa, “Nå, de—de lever av kristendommens navn, men de bærer feil type frukt. Det har en denominell frukt. De bestemmer en ting, og de lever seg bort fra det, og lever seg bort fra selve Livet.”

³⁰ Det var det jeg prøvde å si i går kveld, den ånden kan bli døpt inn i den Ånden og fortsatt ikke være en kristen. Skjønner? Du lever akkurat av det samme Livet, men fruktene du bærer forteller hva du er. Skjønner? Det er riktig. Skjønner? De kan gjøre alle tegnene, og be for de syke, og helbrede de syke, og åpne øyne, og kaste ut djevler, og—og gjøre alle disse tingene, lever av akkurat det samme Livet som er der inne, men fortsatt er det en sitron. Skjønner? Det er riktig. “Ved fruktene, kjennes dere,” sa Jesus. Og så da finner vi ut... .

³¹ Og da jeg kom ned fra plattformen, reiste denne store lederen seg, han sa, “Han mente ikke det.” Han sa, “Vi vet at vi alle er innpodet.” Vel, det er sant at vi er podet, stubb-podet, det er riktig; men ikke podet i Vintreet. Så da sa han... . begynte han nesten—nesten å prate litt nedsettende om meg.

³² Og det var en ung kar der, jeg tror det er familie med en eller annen filmstjerne. Han het Danny Henry, og han var en baptistgutt. Vel, han kom til plattformen og la armene sine rundt meg, og han sa, “Broder Branham, jeg håper ikke dette høres vanhellig ut, men” sa “jeg tror det nesten kunne være det 23. kapitlet av Åpenbaringen.”

³³ Og jeg sa, “Takk.”

³⁴ Og han begynte å si noe annet og han begynte å tale i tunger, en baptistgutt. Og da han gjorde det, var det en—en kvinne her fra Louisiana, hun var fransk, ganske stor og kraftig kvinne, hun skrev ned tydingen.

³⁵ Vel, så var det en annen ung kar som satt over her som var fransk, han skrev ned det han sa. De sammenlignet notatene, og begge var like.

³⁶ Og så en stor, lyshåret gutt som sto langt bak, i Cliftons Cafeteria, kom gående frem. Han sa, “La meg se de notatene.”

³⁷ Jeg ønsker å se hvordan de var, og alle tre hadde lik oversettelse. Han var tolken for FN, fransk tolk. Og det lød slik:

Fordi du har valgt denne rette og smale vei, den vanskeligere vei, du har gjort det etter ditt eget valg.

Men hvilken herlig avgjørelse du har tatt, fordi det er MIN VEI.

Skjønner? Og sa... . og fortsatte og sa da:

Dette i seg selv er det som vil skape, og få den fantastiske seieren i den Guddommelige Kjærligheten til å skje.

³⁸ Ser dere, alltid, på fransk, verbet foran adverbet der i—i—i oversettelsen. Så i det kunne jeg ikke si... . Moses, han gjorde

sitt valg, han måtte gjøre sitt valg. Vi må alle gjøre våre valg og gjøre det beste vi kan. Og Gud. . . jeg respekterer en hvilken som helst manns budskap som han har gitt om Gud. Jeg. . . hva enn det er, respekterer jeg det av hele mitt hjerte.

³⁹ Nå, jeg ser en ung broder som kom for en stund siden, broder Stringer, nede fra i Louisiana tror jeg. . . eller Mississippi, hadde med noen bilder til oss her som dere har sett vi har kikket på. Det var av Herrens Engel, da Den kom til syne. Hvor mange har hørt historien? Jeg antar at alle dere som er her har hørt den. Dere har fått den på lydbånd, og så videre.

⁴⁰ Nå, det ble fortalt meg en morgen klokken ti, da jeg sto på rommet mitt i Indiana. Fortalte meg at jeg ville være i Tucson, ville være tidlig på morgenen, jeg ville plukke et krokfrø (det vi der kaller, en goat-header) vekk fra buksebenet mitt. Og syv Engler kom plutselig til, og bakken eksploderte og alt annet, til. . . steiner rullet ut av fjellene, og syv Engler stod der.

⁴¹ Og jeg sa, "Vel. . ." Jeg sa til min kone, og hun er her et eller annet sted denne morgenen, "Gjør alt klart for en mann kan på ingen måte overleve noe slikt," sa jeg, "komme ut av det. Jeg skal til Tucson, mitt arbeid er fullført her på jorden. Jeg reiser Hjem for å være sammen med Herren Jesus."

⁴² "Vel," sa hun, "er du sikker?"

⁴³ Jeg sa, "Ja. Ja, ingen kunne—kunne tåle det. Ikke på noen måte."

⁴⁴ Jeg forkynte nylig *De syv menighetstider*. Det var der jeg hadde ringt vår modige, lille broder Jack Moore for å spørre ham om dette, Jesus, i Åpenbaringen 1, som stod der med hvitt hår og alt.

⁴⁵ Jeg sa, "Han var en ung Mann." Og det var der åpenbaringen kom om at det var en parykk på, og ikke Ham; Han har parykk (og jeg kunne ikke forstå det), siden han er den høyeste Guddom. Og de gamle dommerne pleide i Israel, måtte være hvithårede. Og det hvite står for renhet. Og de engelske dommerne har inntil i dag, hatt på en hvit parykk når de kommer ut, i høyesterettene i England, fordi det er ingen lover over deres på jorden. Skjønner? Og de er høyeste dommer.

⁴⁶ Og jeg husker jeg dro dit i Arizona og alt, jeg prøvde mitt beste å. . . Livredd. Jeg dro til Phoenix-møte. Og husk, jeg holdt prekenen, *Herrer, hvilken tid er det?* Husker dere det? Jeg sa at jeg hadde sett det, jeg sa, "Før det skjer, husk, SÅ SIER HERREN, 'Noe er i ferd med å skje.'" Dere har sannsynligvis lydbåndene i lydbåndbiblioteket nå. Og der sa jeg, "Husk nå visjonene som aldri slår feil. 'Noe kommer til å skje.' Husk!"

⁴⁷ Og noen få dager etter det, begynte jeg å bli nervøs, og jeg tenkte, "Hva er dette? Kommer jeg til å dø? Hvis. . . Jeg håper det skjer raskt så jeg kan bli ferdig med det. Jeg ønsker ikke å drøye."

48 Og en morgen sa Herren, “Dra opp til toppen av Sabino Canyon.”

49 Og jeg var der oppe og holdt hendene mine løftet, og ba. Jeg følte noe som traff hånden min. Det var et sverd. Nå, du kan bare tenke deg hvordan du ville ha følt deg, stående der for deg selv og her er en kniv i hånden din omtrent så lang. Jeg trakk den ned og kikket på den. Det var bare en kniv, en av de . . . og jeg er redd for kniver, i alle fall. Og den hadde en—den hadde et—et metall, noe lignende en av disse knivene, som kjelemetall eller noe, skikkelig skarpt og smalt. Hadde en slire rundt seg *her*, der duellantene pleide å, for å hindre kutting av hverandres hender, og—og det hadde en perle i skaftet her. Passet nøyaktig til hånden min. Vel, jeg gned meg i ansiktet og kikket tilbake.

Akkurat på det samme stedet, her om dagen, så jeg en liten, hvit due som kom ned. Jeg vil fortelle dere om det senere.

50 Og jeg holdt det i hånden min, jeg tenkte, “Det er merkelig. Nå, Herre, jeg . . . mister jeg forstanden? Det er ingen her. Jeg er milevis fra alle og her er et sverd. Jeg hadde hånden min løftet, og hvor kom det fra?” Og jeg tenkte, “Det er det merkeligste. Hør nå her, det er et sverd; ser dere, traff det, og det var et sverd.” Og jeg sa, “Det er ingen som står her. Jeg er på toppen av disse klippene, helt på toppen av fjellet.” Og du kunne ikke engang se Tucson derfra, det var så langt nedenfor.

51 Jeg tenkte, “Nå, det er merkelig. Nå, det må være Noen i nærheten et eller annet sted, som kunne skape og lage et sverd og putte det i hånden min.” Jeg sa, “Det kunne bare være selveste den Gud som skapte en vær for Abraham, som kunne skape de ekornene,” som dere har hørt. Og jeg sa, “Her er materialet, tre ulike slag materialer i det, og jeg holder det i hånden min like så virkelig som noe annet jeg kunne ha holdt i hånden min.

52 Og jeg hørte en Røst, sa, “Det er Kongens Sverd!”

53 Og jeg tenkte, “Nå, hvor kom Det fra? Var rett langs med de klippene et eller annet sted.” Og jeg holdt hånden min løftet som *det*, og jeg sa, “En konges sverd.” Og jeg kikket rundt, og sverdet var borte. Og jeg sa, “En konges sverd.” Det er til . . . de utnevner til ridder med—med et sverd, jeg tror det er riktig, hæren eller en noe, de utnevner til ridder med det, vet dere. Jeg sa, “Vel, det var sannsynligvis for det. Det betyr at kanskje jeg skal legge hendene på forkynnere, eller noe lignende, det, for å gjøre dem til forkynnere.” Og så jeg . . .

54 En Røst talte tilbake igjen, sa, “Kongens Sverd!” Ikke *en* konge; *Kongens Sverd!* Skjønner?

55 Jeg tenkte, “Nå, jeg er enten helt utenfor, gått fra vettet, ellers så er det noe som skjer, det er noen som står i nærheten av meg her.”

⁵⁶ Og brødre, disse tingene er sanne. Jeg—jeg vet ikke hvordan jeg skal fortelle dere, dere har alltid sett det alltid har skjedd på den måten. Det er sant. Skjønner? Og det er . . . Jeg kunne ikke forstå det. Så . . . Det var en merkelig følelse.

⁵⁷ Og jeg stod der. Jeg tenkte, “Nå, Hvem enn det er som har snakket til meg hele mitt liv, siden en bitte, liten baby-gutt, står rett her, og jeg kan ikke se Ham i det hele tatt.” Jeg sa, “*Kongens Sverd?*” Det ville være . . . Gud er *Kongen*. “Og hva er dette sverdet?”

⁵⁸ “Ordet, Det er plassert i din hånd.” Sa, “Ikke frykt for døden, det er din tjeneste.”

⁵⁹ Åh, du store! Ned fra fjellet gikk jeg; ropte, skrek, så høyt jeg kunne, hoppet over steiner. Jeg gikk ned, fortalte min kone, jeg sa, “Jeg kommer ikke til å dø, ser du, det er—det er—det er min tjeneste.” (Jeg sa at hun skulle dra hit med Billy Paul, og ta med barna. Jeg sa, “Nå, jeg har ingenting, men menigheten vil se til at dere ikke går sultne og slikt, og jeg vil—jeg vil møte dere over grensen.”) Og—og hun . . . jeg sa, “Nei, jeg kommer ikke til å dø, det er noe om min tjeneste.”

⁶⁰ Noen få dager etter at jeg kom ut fra et møte; fikk jeg et tresiders telegram, fra her i Houston, Texas. Og den mannen som kritiserte meg så ille den kvelden som Herrens Engel ble tatt, bildet av Den ble tatt der i Houston, han ringte meg, han sa . . . sendte et telegram, konen sa, “Jeg vet, broder Branham, at du er opptatt. Min sønn, Ted Kippermanns søsters gutt, sitter i dødsrekken for å dø i stolen.” Sa . . . (hva om det var Billy Paul?). Han sa, “Han og en liten jente må dø. Og dere alle leste det i avisen, selvsagt. Og sa, “Det eneste håpet vi har er at du kommer og holder et møte og får folket sammen.”

⁶¹ Og Raymond Huckstra hadde allerede skrevet til meg mange ganger, men dere vet, jeg hadde planlagt å dra på en jakttur etter det møtet med herr McAnally og dem. Og jeg tenkte, “Vel, hvis jeg lar de barna dø og ikke anstrenger meg, vil jeg aldri bli i stand til å gå på jakt igjen.”

⁶² Så jeg sa, “Ja vel, jeg vil komme.” Jeg kom til Houston, hadde møtet, og selvfølgelig . . . tok de ikke livet av dem, de bare . . . de ga dem livet. Og det var det de ønsket at de skulle gjøre, bare gi dem livet. Så det er omtrent tjue-en år, antar jeg, i—i Texas.

⁶³ Så da, og på vei tilbake, dro jeg opp på fjellet og jeg dro med broder Fred Sothmann. Han er her et eller annet sted. Broder Fred, hvor er du hen? Rett her. Broder Fred Sothmann, broder Gene Norman; en dag, den andre dagen vi var der, kom Herrens Engel rett ned i leiren der vi var, og begynte å fortelle om barna deres og ting de gjorde.

⁶⁴ Jeg dro og gikk tilbake på fjellet. Og jeg hadde allerede fått min javelina, og jeg prøvde å jage en rundt til broder Fred. Så jeg fant hvor de hadde spist på siden av fjellet, og jeg sa,

“Vel, nå, jeg skal si deg hva jeg vil gjøre, broder Fred.” Jeg sa, “Nå, dra bort til det punktet på morgenen.” Vi drar opp dit i dagslys, klatrer opp over fjellet. “Og dra dit i dagslys, jeg vil gå over på den andre siden. Nå, jeg skal ikke skyte noen, men hvis de løper denne veien, vil jeg skyte foran dem og snu dem tilbake. Ta deg ut en stor en.”

65 “Ja vel,” sa han.

66 Så broder Fred gikk over dit. Og broder Gene Norman (jeg tror ikke broder Gene kom, gjorde han?), han var—han var på den andre siden. Mange av dere kjenner Gene Norman, en nær venn av mange, fin broder. Og han gikk litt nedenfor. Hvor, svinene, de var rett og slett ikke der den morgenen. Og jeg kunne se broder Fred, vinke til ham, han var omkring en mile [1,6 km] unna meg. Vel, tenkte jeg, “Hvor kan de ha gått?” Jeg gikk ned inn i et stort juv, og kom ned, jeg tenkte, “Jeg vil se om jeg kan finne hvor de er.” La i vei oppover igjen. Dagslyset var nettopp kommet, solen hadde nettopp begynt å komme opp.

67 Jeg gikk rundt en stor kløft, åh, du store, hundrevis og hundrevis av fot, bare store klipper i det store elvegjelet der, med store vegger. Og det begynte liksom å bli litt... solen sto opp, rundt klokken syv, tror jeg, eller noe rundt der. Og jeg satte meg ned og jeg kikket rundt, jeg kom til å se ned på buksebenet mitt og der var det krokfrøet. Og jeg sa, “Du vet, det virker rart. Du vet, Herrens Engel fortalte meg at jeg ville være omkring førti miles nordøst for Tucson, jeg ville plukke et krokfrø vekk fra benet mitt.” Husker dere det? Gjør dere? Ja, sir. Skjøner? Jeg sa, “Det var rart.” Jeg holdt det.

68 Og idet jeg kikket opp, så jeg omtrent tjue svin rundt fem hundre yards unna meg, som kom ut spisende på denne lille veksten og la seg ned. Jeg sa, “Nå, hvis jeg bare kan få tak i broder Fred og få ham til det punktet der, vil han få svinet sitt rett der. Men jeg vet han er rundt en mile eller to unna meg nå. Så,” sa jeg, “hvis jeg kunne krysse over denne lille åskammen uten at de ser meg, opp ved dette lille einertreet der,” jeg sa, “hvis jeg kommer rundt på denne siden, er det et dyretråkk som kommer ned på denne siden, jeg kan løpe opp dit og komme meg ut av veien. Og henge en liten papirbit her så jeg vet hvilken av forgreiningene å gå ut på, i elvegjelet, jeg kan få broder Fred dit i akkurat rett tid.”

69 Jeg kastet dette lille krokfrøet ned, og hadde glemt Det. Og ga meg i vei over åsen helt rolig og kikket tilbake, de så meg ikke, og løp ned og nådde dette dyretråkket. Jeg hadde en diger svart hatt på meg. Jeg begynte å løpe opp gjennom dette elvegjelet skikkelig fort, og det skjedde.

70 Hele jorden ristet, overalt. Steiner på *den* størrelsen rullet nedover, støv føk som *det*. Og jeg kikket, og stående foran meg stod syv Engler; helt nøyaktig slik var det. Det føltes som

jeg stod langt over bakken. Først, tenkte jeg at noen hadde skutt meg, vet dere, med den svarte hatten på meg; så ut som et javelinasvin, i hvert fall, dere vet de er mørke. Jeg tenkte noen hadde skutt meg, slik en . . . helt nært. Og jeg—jeg så da hva det var. Vel, så snart som . . . jeg fikk oppdraget mitt, og Skriftstedet, “De Syv Segl som er de syv mysterier.” Skjønner?

⁷¹ Noen sa til meg, sa, “Nå . . .” Åh, han sa, “Vel, nå, en dag vil Herren sannsynligvis (du som ser visjoner, broder Branham) åpenbare for deg hva disse tingene er, vi kan alle komme nærmere Gud og få mer kraft enn vi får i tungetale og slikt.”

⁷² Jeg sa, “Det kan ikke være på den måten.”

⁷³ For, ser dere, jeg tror at Ordet er Sannheten. Og Bibelen sier, “Hver den som legger ett ord til eller tar ett Ord fra Det.” Det må være i dette Ordet. Skjønner? Det er mysteriene som folket har oversett, for rett der er det mitt Budskap om *Slangens sæd* og den sanne Tro om den troendes sikkerhet kommer.

⁷⁴ Jeg nedvurderer ikke mine presbyterianerbrødre der, og noen av dere baptistbrødre på måten dere har sikkerhet. Jeg sier ikke dette for å være annerledes, men dere fikk ikke tak i det helt riktig. Skjønner? Det er riktig. Skjønner? Men, jeg tok feil, også. Men når en Engel fra Himmelen står og forteller deg, og her er det rett i Skriften, er Det sant. Skjønner? Det er riktig. Ser dere, Han taler alltid nøyaktig med Skriften.

⁷⁵ Der inne holdt jeg øye med det inntil sirkelen gikk oppover, begynte å fare oppover, og de ble forvandlet til et slags mystisk lys, som en tåke. Helt nøyaktig slik . . . Hvor mange så bildet at Det som ble tatt i Houston? Husker dere det? Skjønner? Vel, det var akkurat slik dette var. Det ble forvandlet til det samme, Det fortsatte å gå høyere og høyere.

⁷⁶ Jeg løp og løp, for å prøve å finne broder Fred og dem. Etter en stund, omkring en halv time senere, kunne jeg se ham langt nede, vinket med hendene sine; og broder Gene kom, vinkende. De visste at noe hadde skjedd. Og så da kom jeg sammen med dem. Det er broder Fred som sitter rett *der*.

⁷⁷ Mens det gikk oppover, visste jeg ikke at observatorier og slikt, helt inn i Mexico, tok det bildet. *Life* magasin trykket det når Det gikk oppover. Og mange av dere . . . Her er *Life* magasinet som har trykket et bilde av Det. En mystisk ting her, og de sier de ikke vet hvor det kom fra; det er for høyt. Det er over alle sfærene og alt annet for å være . . . Det er for høyt for tåke, fordi det var tretti miles høyt og tjue-syv miles bredt etter at det kom så høyt. Det er ikke engang fuktighet eller noe der oppe, ser dere.

⁷⁸ Og de tenkte på et fly; så de sjekket alle stedene, ingen fly oppe den dagen. Ser dere, de måtte det, på grunn av dirrende vinduer og slikt. “Det er ingen fly oppe.” Her er det rett her i magasinet, vil fortelle dere det samme. Og—og det fortsatte videre og videre. Og i dag rett i . . .

⁷⁹ Her er det i *Science* magasinet, der, de ikke kan forstå. De vet ikke hva Det er.

⁸⁰ Tucson, på universitetet, gikk en venn av meg bort her om dagen og snakket med dem om det. Sa, "Vi kan ikke forstå hva..."

⁸¹ Jeg sa, "Ikke si noe, vil ikke gagne noe. 'Kast ikke dine perler for svin.'" Skjønner? Det er til Menigheten, til de Utvalgte, de utkalte. Skjønner?

⁸² Og så kom hver enkelt, og sa, "Broder Branham, jeg ser bildet ditt her. Jeg ser *dette*. Jeg..." Dere vet hvordan det er. Men det—det lange sveipet som denne broderen har fått med her hvor det... Unnskyld meg. [Broder Branham får fotografiet—Red.] Her var det slik Den startet oppover, farende oppover. Faktisk var *dette* på høyre side. Og dere husker alle at jeg sa, "Den fremtredende Engelen var den som snakket med meg, var på høyre side," selv før det skjedde. Husker dere? Vingene Hans pekte bakover som *det*. Det er nøyaktig vingene til den Engelen mens den gikk oppover. Ser dere, mens den... Så de begynte å ta bildene fordi det var så mystisk. Men da det siste bildet, da Den formet Seg inn i skyene og så videre, dette er slik *Look* har trykket det. Dere ser hvordan den går oppover akkurat når de begynner å se den, ser dere. Og der kommer det—det helt viktigste og siste bildet, da den var formet.

⁸³ De vet ikke hvor den kom fra eller hvor den dro, de vet ikke ennå. Vitenskapen står fullstendig fast når det gjelder det, vet ikke hva som skjedde. Men vi vet; "det skal skje tegn oppe på himmelen." Vi vet det. Skjønner? Og Han lovet disse tingene. Skjønner? Og den eneste grunnen til at dette ble tillatt å bli tatt...

⁸⁴ Nå, jeg vet vi bare er gamle kjente her denne morgenen. Hvis jeg noen gang gir dere brødre og søstre inntrykket av en bedreviter, vær så snill og tilgi meg. Jeg mener ikke å være det. Jeg står... er her denne morgenen og snakker foran menn som er lærde, menn som er smarte; jeg—jeg er utdannet, jeg kan ikke engang uttale Skriftstedene mine riktig. Jeg har et kapittel å lese denne morgenen, jeg er... skulle spørre en av brødrene her om å lese det for meg, for jeg kan ikke engang uttale navnene i det, Første Krønikebok 13, (hvis du vil, broder Jack, du kan finne det frem), for mitt emne. Jeg—jeg kan ikke engang uttale navnene, jeg lar ham gjøre det, fordi han kan uttale dem.

⁸⁵ Og jeg vet jeg snakker til smarte menn. Men, brødre, disse tingene er skjedd for at dere ikke skal se på min utdannethet, men tro at jeg forteller dere Sannheten. Det er Gud som forteller dere Sannheten. Det er Sannheten. Skjønner?

⁸⁶ Nå, og når jeg snakker om denominasjoner, mener jeg ikke at du skal være så ussel og... Nei, jeg mener ikke at du ikke skal gå i menigheten din. Gå i menigheten din, det er meningen du skal

gjøre det. Men bare ikke forén dere med de organisasjonene, fordi en dag skal jeg fortelle dere og bevise det ved Skriften, at det er dyrets merke. Og bare husk, det er merket.

⁸⁷ Jeg forkynner...Jeg ville ikke ha forkynt det i broder Jacks menighet, han ville ha sagt til meg, "Kom igjen og gjør det"; men jeg skal til tabernaklet, det vil være omtrent fire timer langt. Og emnet mitt er, "Dyret i begynnelsen og dyret på slutten, i sporet av en slange." Skjønner? Tar omtrent fire timer. Jeg har Skriftstedene mine liggende klare. Dyret fra begynnelsen, han var dyret i Edens Hage, han er dyret på slutten, og vise at han er en religiøs person og en denominasjon (som dannet denominasjonen); og kom rett i sporet av det, og bevise det for dere ved Skriftene at det er. Jeg visste ikke det før den Hellige Ånd ga det til meg her om dagen der oppe.

⁸⁸ Nå, på dette, jeg kikket på dette en dag, sto, og noe sa til meg...kikket på det, og jeg tenkte...Broder Hickerson, en av mine tillitsmenn...eller diakoner i menigheten i Jeffersonville...Hvis jeg ikke tror på å gå i en menighet, hvorfor har jeg da en menighet? Vi hadde de tilkoblet over hele landet, her om kvelden, hver to hundrede kvadratkilometer hadde en av mine menigheter.

⁸⁹ Nå, dette—dette bildet, jeg stod, og kikket på det, og noe...Jeg stod på rommet mitt. Noe sa, "Snu det til høyre." Jeg lyttet.

⁹⁰ Jeg vet det høres ut som noen som er litt mentalt forstyrret, men, ser dere, som jeg sa her om kvelden, alle disse store tingene er så vitenskapelige...Nå, jeg er ikke imot det. Husk, vi må sende barna dine til skolen og få utdanning og så videre, men jeg vil si dere akkurat nå, det vil ikke ha noe nytte for dem i den kommende verden, for det vil bli en annen sivilisasjon, allerede så langt over denne. Den sivilisasjonen vil ikke engang ha noen...Den vil ikke ha noen skoler, den vil ikke ha noen død, vil ikke ha noen synd. Denne har alt det; uansett hvor mye sivilisert vi blir, blir mer og mer død lagt til hele tiden. Skjønner? Den vil være uten død. Men nå må vi ha skoler, vi må ha på oss klær, vi... .

⁹¹ Jeg skulle tale over *satans eden* denne morgenen (mange av dere har lydbåndet av det), *satans eden*. Han har skapt en ny Edens hage, og seks tusen år har det tatt ham å skape den, akkurat som Gud gjorde Sin i begynnelsen. Gud skapte Sin Eden, og satan fordervet den. Nå har satan laget sin egen Eden, og Gud kommer til å ødelegge den (det er riktig) og fremstille Sin Egen.

Noe sa til meg, "Snu det til høyre."

Jeg tenkte, "Jeg tror jeg ser på det riktig."

Sa, "Snu det til høyre." Skjønner?

⁹² Jeg tenkte, “Kanskje Røsten mener snu det *til høyre*.” Og da jeg gjorde det, ser dere hva det er: Hofmanns *Kristi Hode*, tretti-tre år gammel. Her, se inn her, ser dere Hans svarte skjegg, Hans ansikt, Hans øyne, Hans nese, og alt annet. Ser dere hårskillet Hans komme frem her. Og Han har som parykk den hvite Engleparykken for å vise at Budskapet om at Han er Gud er Sannheten. Han er universets Øverste Dommer, Himmelens og jordens Øverste Dommer. Han er Gud, og ikke noe annet enn Gud. Han er Gud uttrykt i menneskelig form kalt Guds Sønn, der Sønnen var masken. Og hvis ikke det gjør vårt Budskap nøyaktig riktig: identifisert ved Skriften, identifisert i tjeneste, identifisert ved Hans Nærvær, den samme i går, i dag, og for evig. Derfor er de Syv Segl Sannheten, brødre. Kan kanskje være uenig med dem, men bare sett deg ned og studér med et åpent hjerte en gang, bare la den Hellige Ånd lede deg fra . . .

⁹³ Her, da broder Jack. . .Jeg ringte ham før jeg talte dette og snakket med ham en gang om “Hva var denne hvite parykken?”

⁹⁴ Han sa, “Vel, broder Branham, jeg sier at det var i Hans. . .etter Hans oppstandelse i Hans herliggjorte legeme.” Jeg snakket med broder Jack. Og det er. . .Jeg vet ikke om noen i verden som jeg ville stole mer på angående teologisk lære og slikt enn broder Jack Moore og broder Vayle, og slike menn som—som det, ekte teologer som har lest alle slags bøker og ulike synsvinkler på alt. Vel, men, ser dere, selv med det, og min bestevenn, kunne jeg—jeg—jeg bare ikke akseptere det, det var noe der som rett og slett ikke kunne ta imot det.

⁹⁵ Og da når det kom, dette, da ser jeg hva det er. Her er Hans mørke skjegg. Dere ser Det, antar jeg. Skjønner? Hans mørke skjegg og mørke hår, Hans øyne, nese, alt, helt fullkomment, og til og med hårskillet Hans som kommer over på denne siden. Han er Gud! Skjønner? Og Han er den samme i går, i dag, og for evig. Og dette er *Look* magasinet. . .eller *Life* magasinet. Jeg tror dette er det. . .Jeg glemmer hvilken utgave det er nå; åh, syttende mai, 1963. Det var da det kom ut, hvis noen ønsker magasinet. Det er det samme magasinet som har Rockefeller og hans—hans kone på baksiden. Og dette er det nye *Science* magasinet at “det fortsatt er et mysterium.”

⁹⁶ Hvorfor sa jeg disse tingene? Så det kan gi dere et lite innblikk i de tingene vi prøver å si, at Gud identifiserer både på himmelen og på jorden at det er riktig, disse skjelningene, visjonene. Vi har massevis av etterligninger, alltid har vi det. Men husk, før det kan være en falsk dollar, må det være en ekte dollar først; først må det være en ekte dollar, og så blir de lagd ut fra den. Akkurat som vi hadde en ekte Moses og en ekte Aron, så hadde vi en Jambres og Jannes etter dem. Ser dere hvordan det hele kommer? De ser det og så prøver de å

etterligne det, når det virkelig bare er *en* original. Det er riktig. Sier ikke det for å skade eller for å degradere, eller feilplassere noe, men bare for Sannheten; for å vite at jeg . . .

⁹⁷ Jeg begynner å bli en gammel mann, og jeg vet at jeg ikke har altfor lenge igjen. Hvis Jesus, drøyer, kan jeg . . . kunne jeg bli en liten stund; men jeg vet at en dag vil dette hjerte slå sitt siste slag, og jeg går inn i et stort, mørkt kammer som kalles døden. Men når den kommer, ønsker jeg ikke å ha noe å se tilbake på, for å prøve å omvende meg fra. Jeg ønsker, når jeg kommer til den stunden, å være plettfri og ren ved Guds nåde. Jeg ønsker å innhulle meg i Hans rettferdighets kappe, når jeg trer inn der, med dette ene i mine tanker: Jeg kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse; og når Han kaller, vil jeg komme ut fra de døde og leve sammen med Ham for evig. Og det er min hensikt her nå å prøve å få ethvert menneske . . . ikke å forandre teologiene dine eller noe, men å øke din tro på Guds løfte for denne tiden.

La oss nå be:

⁹⁸ Kjære Gud, vi er et takknemlig folk denne morgenen, men fortsatt, Herre, lever vi en mørk verden som . . . Det er ikke en av oss her denne morgenen, Far, som ikke føler at vi—vi ønsker en tettere vandring med Deg, vi ønsker den—den berøringen fra Deg i våre liv som kan gjøre oss myke og gjøre oss fleksible så at Du kan forandre oss når som helst, forme oss til Guds sønner og døtre. Det—det er vår hensikt her, Far, det er—det er det eneste målet jeg har er å prøve å—å leve fremfor Deg og ta Ditt Ord og tale Det tilbake til mennene og kvinnene som . . . ikke for å være en annerledes person men for å prøve å ære Ham som har gitt meg Livet. Gi det, Herre.

⁹⁹ Må det ikke være én person her i dag . . . Eller—eller hvis . . . Vi er tilkoblet denne morgenen, over hele nasjonen, igjen. Må det ikke være én person som er innen hørevidde av vår stemme som noen gang må gå inn i det store kammeret uten å kjenne Deg i kraften av Din oppstandelse. Hvis det er syndere et eller annet sted rundt i landet, som . . . eller i denne bygningen, dette store auditoriet, som sitter her denne morgenen. Hvis det er de som ikke kjenner Deg, må dette være dagen da deres samvittighet vil bli rystet, vekket opp, og de vil innse at de ikke vet hvilket øyeblikk de kan bli kalt eller sendt bud på for å svare for sine liv, i det Høye. Og hvis vårt navn fortsatt er i den stilk-boken, vil vi bli fordømt; men hvis det er i Lammets Livsbok, det virkelige Livet, så er vi frelst.

¹⁰⁰ Og må, Herre, etter som Livet reiser fra bladet inn i pollenet, inn i skolmen, så til kornet, mens vi passerer gjennom denne morgenen hvis det er noe Liv som går inn i kornet som ligger tilbake i stilken, bring det ut i dag, Herre, må det følge kornets bevegelser, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁰¹ Lei for å ha brukt så lang tid. Jeg hadde glemt at dette til og med var på radiotid der ute, telefontiden.

¹⁰² La oss nå slå opp for vår lesning. Og broder Jack, har du Bibelen din der? Mens jeg finner Skriftstedet mitt, vil jeg be broder Jack om å lese dette Skriftstedet for jeg kan ikke uttale disse navnene. Ja vel. Det er Første Krønikebok 13. [Broder Jack Moore sier, "Hele kapitlet?"—Red.] Hm-hmh. [Broder Jack Moore leser Første Krønikebok 13:1-14:

Så rådførte David seg med førerne for tusen og hundre, og med hver av lederne.

Og David sa til hele Israels forsamling, Hvis dere synes godt om det, og hvis dette har kommet fra HERREN vår Gud, så la oss sende bud til våre brødre på alle kanter, til dem som er igjen i alle landområdene som tilhører Israel, også til prestene og levittene som er igjen i byene sine og det tilliggende fellesarealet, så de kan samle seg hos oss:

Og la oss igjen føre vår Guds ark tilbake hit til oss: for i Sauls dager spurte vi—vi ikke etter den.

Da sa hele forsamlingen at slik måtte det gjøres: for dette var rett i hele folkets øyne.

Så samlet David hele Israel, fra Sjikor i Egypt og helt til Lebo-Hamat, for å føre Guds Ark opp fra Kirjat-Jearim.

Og David og hele Israel drog opp, til Ba'ala, det er, til Kirjat-Jearim, som tilhørte Juda, for å føre HERREN Guds Ark opp derfra, han som troner over kjerubene, der hvor Navnet nevnes.

Så førte de Guds ark på en ny vogn bort fra huset til Abinadab: og Ussa og Akjo kjørte—kjørte vognen.

Og David og hele Israel jublet av full kraft for Guds åsyn, og med sang, og med lyrer, og med harper, og med tamburiner, og med cymbler, og med trompeter.

Da de kom til Kidons treskeplass, rakte Ussa ut hånden for å holde fast på arken; for oksene snublet.

Da ble HERRENS vrede opptent mot Ussa, og han slo ham, og fordi han hadde rakt hånden ut mot arken: og han døde der fremfor Herren.

Men David ble harm, på grunn av HERRENS utbrudd mot Ussa: Derfor blir stedet kalt Peres-Ussa til denne dag.

Og David ble fylt av frykt for Gud den dagen, og sa: Hvordan skal jeg kunne føre Guds ark opp til meg?

Derfor ville ikke David føre arken til seg i Davids stad, men førte den til side og inn i huset til gititten Obed-edom.

Og Guds ark ble stående hos familien Obed—Obed-edom i huset i tre måneder. Og HERREN velsignet Obed-edoms hus, og alt han eide.]

¹⁰³ Takk, broder Moore, for at du leste Skriften for meg. Nå, unnskyld at jeg ikke kunne lese det selv, men jeg—jeg klarte det ikke.

¹⁰⁴ Nå vil jeg at dere skal slå opp med meg til Markus 7:7, og vi vil lese de syv første versene av Markus det 7. kapitlet.

Da samlet fariseerne, og noen av de skriftlærde seg sammen med ham, de var kommet fra Jerusalem.

Og da han så noen av disiplene hans spise brød med urene, det vil si, med uvaskede hender, hadde de funnet noe å angripe.

Men fariseerne, og alle jøder, spiser ikke uten at de vasker hendene sine...dette for å overholde—overholde tradisjonen fra de gamle.

Og når de kommer fra torget, spiser de ikke, uten at de vasker seg. Og det er mange andre ting de har—har...som de har overtatt og holder...som de holder,...vaske beger, og øser, og messingkar og bord.

Da spurte fariseerne og de skriftlærde ham: Hvorfor følger ikke disiplene dine tradisjonen fra de gamle, men spiser brød med uvasket hånd?

Han svarte og sa til dem: Rett har Jesaja profetert om dere hyklere, som det står skrevet: Dette folket ærer meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra meg.

Men forgjeves tilber de meg, idet de underviser lærdommer som er menneskebud.

La oss be.

¹⁰⁵ Kjære Gud, gi ære til Ditt Ord nå, og må Det utrette det som Det har som mål. Bruk oss som redskaper til å tale Det, og våre ører til å høre Det fra Deg, og våre hjerter til å ta imot Det. Vi ber i Jesu Navn, til Guds ære. Amen.

¹⁰⁶ Nå, emnet mitt for en liten stund er dette... jeg...

¹⁰⁷ Vi er på den nasjonale telefonoverføringen denne morgenen. Og jeg har forstått at min gode venn, Roy Borders, hører på, ganske oppskaket etter i går kveld. Jeg hadde glemt at vi var på radio...eller denne overføringen i går kveld. Roy, hvor enn du er, hvis du er i San Jose i menigheten der, eller nede i broder McHughes menighet, eller hvor enn du er, ikke vær redd, min broder, alt vil ordne seg. Sitt stille, bare...Han vil gjøre det kjent for meg, Roy; vær ikke bekymret, sønn, ha tro til Gud.

¹⁰⁸ Emnet mitt denne morgenen er: *Prøve å gjøre Gud en tjeneste uten at det er Guds vilje.* Nå, det er en underlig tekst,

og jeg stoler på at Herren vil åpenbare dette for oss nå. Husk, "Prøve å gjøre Gud en tjeneste uten at det er Guds vilje." Nå, det virker veldig underlig. Men, i dette, kan kanskje Gud hjelpe oss.

¹⁰⁹ En annen ting jeg ønsker å si denne morgenen, er at vi er glade for å ha en venn av meg i vår midte, en meget kjær venn, en ung kar. Mange av dere på radioen kan nå... eller... på telefonoverføringen, vet hvem dette er. I dag er fødselsdagen hans, nitti-tre år gammel, broder Bill Dauch som sitter her foran meg, nitti-tre år gammel.

¹¹⁰ For mange år siden sa legen, "Han kan ikke leve." Jeg la nettopp merke til at han satt her nå. Under oksygentelt, og hans nydelige kone ringte meg og sa, "Broder Branham, hvis du forventer å se din gamle venn, Bill, i live, bør du komme med én gang."

¹¹¹ Og jeg... Ett av dekkene mine var kuttet opp på siden, hjulet mitt hadde blitt skadet, og jeg ødela et dekk på bilen min for å prøve å komme til ham. Jeg kom akkurat fra en—en—en stasjon, bensinstasjon, og kom fra toalettet der jeg hadde stoppet i Ohio for å prøve å komme til ham, og på vei ut så jeg en visjon. Og der stod broder Dauch, sto i menigheten med hånden sin rakt ut; det forandret seg, og jeg så deg komme nedover gaten og håndhilste på meg. Sa, "Gå og fortell ham, 'SÅ SIER HERREN.'"

¹¹² Han var rundt nitti år gammel da. Han hadde et hjerteinfarkt med en hjerteblokkade, og en total hjertesvikt. Veldig dreven lege. Mannen er ikke... han ønsker ikke... Nei, jeg vil ikke si det. Han er bare en mann som har råd til... få en hvilken som helst lege han vil. Han hadde en veldig fin jødisk lege som møtte meg i gangen og sa, "Det er ingen sjanse for at han kan leve."

¹¹³ Og jeg gikk inn og stakk hånden min under oksygenteltet, jeg sa, "Bill, kan du høre meg?" Han nikket med hodet. Jeg sa, "SÅ SIER HERREN, 'Du skal ikke dø nå.'"

¹¹⁴ En uke senere, da jeg kom på talerstolen for å forkynne Budskapet mitt, så kom broder Dauch gående opp gjennom bygningen. Og da jeg dro over til Furr's Restaurant, over... jeg mener Blue Boar, over i Louisville, så kom han ut av bilen, kom nedover gaten, rakte hånden sin frem; helt nøyaktig i henhold til Herrens Ord. Og det er tre eller fire år siden; og her sitter han helt her nede, i Shreveport (krysser nasjonen, ikke med fly nå, med bil) hm-hmh, sitter her denne morgenen. "Gratulerer med dagen, broder Dauch." Det er fra hele nasjonen, overalt fra. "Gud velsigne deg!"

¹¹⁵ Jeg døpte ham, etter å ha vært en treenighets-troende, jeg døpte ham da han... var ett av de første møtene mine, da broder Banks Wood måtte la ham få sine klær (han er en ganske

stor mann, som dere skjønner), og han gikk ned i bassenget og jeg døpte ham som åtti-fem eller nitti år gammel, i Herren Jesu Navn. Han sa han ikke følte det riktig før han fant den tryggheten av noe. Da mottok han en fødsels-dag der han aldri vil bli gammel. Det er riktig, det herlige Landet. Han forventer til og med å leve til å se Herrens Komme; det kan skje. Men om han sovner inn, han . . . og vi er våkne på det tidspunktet, vil han komme først. Riktig. Så, broder Dauch, det er ingen mulighet nå for å gå glipp av det. Du er helt på linje. Bli der, min broder, og Gud velsigne deg. Og jeg takker Herren for en god mann som det, og for å ha gitt ham alle disse årene.

116 I Kronikeboken, “Prøve å gjøre Gud en tjeneste uten at det er Hans vilje.” Gud er suveren, først, vi ønsker å forstå det. Folket i dag lurer på hvorfor vi ikke kan få en vekkelse. Tror dere at Gud er suveren? Ser dere, Bibelen taler på denne måten.

117 Og vi prøver . . . Som jeg diskuterte med en gruppe av mine fine brødre, baptistbrødre, for ikke lenge siden, og de sa, “Broder Branham, vi kan bare få en vekkelse når vi tar Ordet, ord for ord, side for side, bokstav for bokstav.”

118 Og jeg sa, “Jeg tror også, side for side.” Han sa . . . Jeg sa, “De har prøvd å gjøre det hele veien.”

119 Han sa, “Men vi må finne den greske oversettelsen av Ordet, hva den greske sier.”

120 Jeg sa, “Jeg har ikke lest så mye, men har lest kirkehistorien, og Nikearådet, og Før-Nikearådet, og Nikeafedrene, og så videre, de diskuterte tilbake *der* om den greske. Det er to tusen år siden. En sa, ‘Det betyr *dette*,’ og en sier, ‘Det betyr *det*. Det greske ordet betyr *dette*.’”

121 Akkurat som språket vårt; ordet *see*. Bruker du ordet *see*, kunne du mene “en mengde vann, jeg forstår,” eller mange ting. *Bored*, “å kjede seg, et hull, gå en tur,” eller—eller “du kjedet meg,” eller “du betalte kosten for meg,” eller det kunne bety hva . . . mange ting. Og de små vokalene, og så videre, bare forandrer hele betydningen. Så du vil aldri gjøre det på den måten. Gud skrev Det slik, fordi . . .

122 Og hele Ordet er inspirert, og Han sa at, “Jeg takker Deg, Far, Du har skjult dette for de vises øyne og kloke, og vil åpenbare” (amen) “for de umyndige som vil lære.” Det er en åpenbaring av Ham, som jeg sa i går kveld, “Vil åpenbare Det for de umyndige.”

123 Jeg sa, “Det vil ikke fungere, sir.” Jeg sa, “En vekkelse vil aldri komme før Gud, den suverene Gud, sender den; og så tar Han kanskje opp en liten skrulling som ikke engang kan skrive navnet sitt, og gjør det med den, som ikke engang kjenner til god engelsk og langt mindre det greske.”

124 Det var det Han gjorde på den tiden da Peter forkynte på Pinsefesten, vet dere, han kunne ikke engang skrive navnet

sitt, uvitende og ulærd. Men Gud gjør ting på en slik underlig måte for vår intellektuelle tenkning. Det gjør det til Gud. Hvis Han hadde hatt en flokk med teologer og rangspersoner, og så videre, ville de ha sagt, “Den smarte Kaifas, ser dere, han hadde forstått det helt riktig.” Men Gud gikk ned og fikk tak i fiskere som ikke engang kunne skrive navnet sitt, og det var det Han tok. Det er Gud, Han tar noe som ikke er noe og gjør noe ut av det til Sin Egen ære. Han tok et kaos og skapte et Eden. Hm-hmh, det er Gud.

¹²⁵ Nå, hvis det er noen som har mekanikken for en vekkelse, er det vår edle broder, Billy Graham. Men mekanikken er helt i orden, men mekanikken vil ikke bevege det, det trengs dynamikken for å bevege det. Du kan bygge en bil, sette inn fine seter, lage fine stempler og—og bevise ved vitenskapen hva den kan gjøre; men hvis ikke dynamikken er der, er den bare en død gjenstand.

¹²⁶ Så, i den walisiske vekkelsen, en av våre siste vekkelser før vår pinse, visste ingen hva som startet vekkelsen, bare en gruppe mennesker.

¹²⁷ Nå, når vi får alle...vår venn, Billy Graham, får alle presbyterianerne, og lutheranerne, og pinsevennene, og alle sammen, til å dra inn i byen og der har de en stor samling av tusenvis, og tretti tusen kommer (på to uker) og gir sine hjerter til Kristus; dra tilbake to uker senere og du har ikke en eneste. Ser dere, det er mekanikken. Men la Gud i Sin suverene nåde bare tale til en eller annen liten skrulling, så og si, et lite null; la Hans Ånd falle i byen og menn kan ikke gå på arbeid, kvinner kan ikke ta oppvasken, hushjelpen kan ikke re opp sengen, ropende og gråtende med hendene sine i været. Det er vekkelse, det er i Guds vilje.

¹²⁸ Det ble sagt at noen dignitarier fra menigheten dro over til Wales for å forstå, eller finne ute hva all mekanikken var i vekkelsen, under den walisiske vekkelsen. Og da de kom av skipet med sine høye hatter på seg, og sine runde krager; så de ham komme nedover gaten, en liten politimann, som svingte klubben sin rundt og rundt slik som *det*, plystrende; de sa, “Min gode mann, kan du fortelle meg hvor den walisiske vekkelsen er?”

¹²⁹ Han sa, “Ja, mine brødre, dere står midt i den!” Hm-hmh, hm-hmh, hm-hmh. Han sa, “Dere forstår, *jeg* er den walisiske vekkelsen,” sa, “fordi den walisiske vekkelsen er i meg.”

¹³⁰ Det er suverent! Det er hva Gud gjør, og Han alene har en rett til å sende en vekkelse. Ikke få mekanikken sammen, det er be om at Gud må sende dynamikken—dynamikken.

¹³¹ Han åpenbarer bare Sitt Ord i de forutbestemte. Nå, når jeg bruker ordet *forutbestemme*...Nå, det er et dårlig ord å bruke offentlig, spesielt når vi har blandede forsamlinger med

arminianerne og kalvinistene. Og ikke en . . . jeg har bedt dere om å ikke tenke at jeg vet alt, men de tar begge feil ifølge Skriften. Nåde er hva Gud gjorde for meg, gjerninger er hva jeg gjør for Ham. Skjønner? Da har dere skjønt Det. Hvis du klatrer ut på en av grenene, vil du så visst befinne deg ute på enden av grenen og kan ikke komme tilbake. Efeserbrevet sammenfatter det, synes jeg.

¹³² Nå, men ordet, når jeg bruker det, *forutbestemt*, ikke tenk at jeg er . . . det er det eneste ordet jeg vet hvordan jeg skal gjøre . . . Det er Guds forutvitenhet, ser dere, at Han visste. Han—Han kan ikke si . . . Han—Han døde så alle kunne bli frelst, Han gjorde det, men ved Sin forutvitenhet visste Han hvem som ville og hvem som ikke ville. Skjønner? Det er det Han vet, jeg vet det ikke og du vet det ikke, så vi arbeider på vår frelse med frykt og beven.

¹³³ Nå, men Gud har fastsatt Sitt Ord, og har i alle tidsaldre. Hans forutvitenhet har fått Ham til å fastsette i menigheten, og i folket, bestemte ting som Han gjorde fra begynnelsen. Og så Evangeliet som blir forkynt for *den* tidsalderen blir bare åpenbart for det bestemte folket, resten av dem ser Det ikke. Skjønner? “Takker Deg, Far Du har skjult disse tingene for øynene på de vise og forstandige, og åpenbart Det for de umyndige som vil lære.” Ser dere, det er forutbestemmelse. Ikke at Han gjorde det ved, du sier, “Jeg vil velge deg, og ikke velge deg.” Ved Sin forutvitenhet, visste Han hva du ville gjøre.

¹³⁴ Ved at Han er uendelig . . . Tror dere at Han er uendelig? Hvis Han ikke er det, kan Han ikke være Gud. Så, tenker du, å være uendelig: Han visste om enhver flue som noen gang ville være på jorden, hvor mange ganger de fluene ville blunke med øynene, hvor mye talg som var i hver flue, ethvert gresstrå den noen gang ville sitte på; det er uendelig. Og vi er begrenset, vi snubler i mørke. Gud sammenligner oss med sauer, og vi må ha en leder. Og den lederen er ikke mennesket, den lederen er den Hellige Ånd, Kristi Ånd iblant oss. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger.” Hans fysiske vesen ble oppreist til Guds Trone, der Ånden *var* på Tronen; nå er Kristus på Tronen, Jesus. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger, men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere inntil verdens ende, endog i dere.” Tronen til Gud, til Kristus, er satt opp i ditt hjerte; og Han sitter på Guds Trone, men i Tusenårsriket sitter Han på Sin Egen Trone; da, Han sverget at Han ville reise opp denne Mannen, Sin Sønn, Davids Sønn, til å sitte på Sin Trone.

¹³⁵ Nå, Han åpenbarer disse tingene ved Sin forutvitenhet for dem som Han har forutbestemt til disse tingene, ellers kan de ikke se Det. Står rett der, ser rett på Det, og kan ikke se Det.

¹³⁶ Hvor mange har sett det bildet av en ku i skogen, så du bare må se og se? Har deres sett det noen gang? Eller, sett bildet av Kristus i en skog, eller på himmelen, eller i skyene?

Ser dere, maleren har fikset det slik at du må se på det bare på en bestemt måte. Vel, så, når du først ser det, kan du ikke se noe annet enn det. Hver gang du ser, er det der. Hvor mange har sett de bildene? Vel, ja visst har dere det.

¹³⁷ Vel, det er slik Kristus er, Selv, Evangeliet, Budskapet er. Når du først ser Budskapet for tiden, er det ikke noe annet du kan se enn Det. Det er alt. Alt annet er borte, resten av det er bare fyllmasse, ser dere, ser dere, når du først ser Budskapet!

¹³⁸ Det var—var på Noahs tid. Da Noah og hans gruppe . . . ser dere hvordan . . . Da de så Budskapet, betydde ikke noe annet noe. Da Moses' gruppe så Det, betydde ikke noe annet noe. Da Johannes' gruppe så Det, betydde ikke noe annet noe. Da Jesu gruppe så Det, betydde ikke noe annet noe. Da apostlenes gruppe så Det, betydde ikke noe annet noe. Da Luthers gruppe så Det, Wesleys gruppe så Det, pinsevevnene så Det, betydde ikke noe annet noe, de trakk seg tilbake fra alt. Hvorfor? Ved Sin forutvitenhet forutbestemte Han at disse tingene skulle skje.

¹³⁹ Han velger Sin Egen person ved Sin forutvitenhet. Som Han sa i Romerne 8 her, at Esau . . . for at—for at Guds utvelgelse skulle stå fast. For at Esau og Jakob ble begge født av hellige foreldre, tvillinger, for at Hans utvelgelse skulle stå fast og sann, sa Han, "Jeg hater Esau, og elsker Jakob," før noen av guttene var født. Skjønner? Han vet hva som er i en mann, Han visste det fra begynnelsen hva det var, derfor kan Han få alt til å skje nøyaktig etter klokken. Vi blir helt nervøse og oppskaket; du ser aldri Ham oppskaket, de gjør ikke det. Skjønner? Alt skjer helt riktig, helt nøyaktig, klokken tikker.

¹⁴⁰ Disse tingene som skal skje, alle disse kvinnene med kort hår, og disse mennene som kler seg i deres . . . slik de har hår som konene sine. Jeg ser dem, absolutt, har disse hår-rullene i håret sitt, krøller det opp her foran. Hvilken fordervelse! Det er resultatet av satans eden. Og hør her, henne, hun prøver å klippe håret sitt som mannen sin. Mannen hennes lar håret sitt gro som sin kone. Og hun kler seg i klærne hans, og han kler seg i hennes undertøy. Ser dere, der har dere det. Hun blir maskulin, og han blir feminin. Ser dere, det er satans eden, motsatt av hvordan Gud skapte det i begynnelsen. Det er Sannheten.

¹⁴¹ Hvis jeg ikke får begynt, vil vi aldri komme inn i dette. Men disse tingene, og måten Han vil gjøre det på, og hvem som skal gjøre det, det er Hans Egen utvalgte vei, Han velger. Det er slik Han vil ha det gjort.

¹⁴² Som jeg hørte broder Pearry Green, vår pastor i Tucson, forkynte her om kvelden om hvordan Gud gjorde ting på en måte (jeg glemmer hva teksten hans var), men han sa, "Det er slik Gud liker det, det er slik Gud gjør det." Vel, det er riktig.

¹⁴³ Nå, hvem iblant oss er det som vil fortelle Ham, "Han tar feil"? Hvem ville våge å sette seg opp mot Gud, og si, "Du tar

feil, Herre, Du burde gjøre det slik jeg vil at det skal gjøres, slik Dr. *Så-og-så* sier det burde gjøres”? Hvem har kommet så langt i sine mentale evner, at de kan si noe slikt? Nei, du ville ikke komme ut og si det, men du tenker det!

¹⁴⁴ Som i mitt Budskap, om *Antikrist*, “Det skal stå frem falske kristuser.” Nå, Han sa ikke falske *Jesuser*. Ser dere, ingen ville la seg kalle, “Jesus,” i betydningen av Herren. Men falske *kristuser* betyr “den salvede.”

¹⁴⁵ Åh, de, hver enkelt tror de har salvelse, “Ære være Gud, han kan gjøre *dette* og gjøre *det!*” Men sett ham på Ordtesten og finn ut hva han kommer ut med, ser dere, Budskapet for tiden.

¹⁴⁶ De hadde salvelse på Jesu tid, men ikke av Ham.

¹⁴⁷ De hadde salvelse på tiden. . . Selv Datan hadde salvelse på Moses’ tid. Han sa, “Nå, ikke tro at du er den eneste hellige iblant oss, Gud har mange. Vi vil bare starte en organisasjon her, en gruppe menn.”

¹⁴⁸ Gud sa til Moses, “Atskill deg fra ham,” og Han åpnet opp jorden og slukte dem opp. Han hadde gitt Sitt originale Ord til Moses, Sin profet; det er den eneste måten Han alltid har gjort det på, og den eneste måten Han alltid vil gjøre det på. Han forandrer ikke Sin plan, ser dere.

¹⁴⁹ Så våre idéer er feil, Hans idéer er riktige, alltid. Og ikke prøv å fortell Ham at Han tar “feil.” Uansett hvem vi synes er best kvalifisert, det er ikke opp til oss å si hvem som er best kvalifisert. Nå, det er der du får inn organisasjonen.

¹⁵⁰ En eller annen liten broder fylt med Ånden drar inn i en by og bygger opp en organi-. . . bygger opp en—en fin gruppe mennesker, og på konferansen møtes de, og alle de hellige brødrene kommer, vet dere, og sier, “Vet dere hva? Jeg synes lille *Jones* her,” (han er bare en liten tilfeldig valgt iblant dem) “Jeg synes han burde få det fine store tabernaklet, synes jeg. Synes ikke dere det er riktig?” Nei, du store. Der går han. Og så er forsamlingen spredt. Skjønner? Atskill disse! Gud atskiller, Han er den Ene Som gjør det. Men alle, hver og en, ønsker å ta *denne* lille, sette ham over her, og *denne* her nede. Det er menneskets idé.

¹⁵¹ Mennesket har nøklene, men Gud holder nøklene i virkeligheten. De innsetter disiplene, den hellige menigheten, nøklene; og se på den første gangen de brukte den, da Judas hadde falt i overtredelse. De kom sammen og kastet lodd; og de hellige brødrene. Hvem kunne si at de ikke var hellige brødre? Hvem kunne si at de ikke var hellige? Men de kastet lodd, og det falt på Mattias. Og da han. . . Hva gjorde han? Ingenting. Men Paulus var den utvalgte! Amen. Det var Guds utvelgelse: en liten, krok-neset, spydig, hissig jøde. Ikke Mattias, den D.D., vet dere, han—han var. . . Det var Paulus. Gud valgte

Paulus; menigheten velger, valgte Mattias. Skjønner? Du har ingen rett til å fortelle Gud at Han tar "feil." Han vet hva Han skal gjøre, Han vet hva mannen er lagd av.

¹⁵² Hvem ville noen sinne. . . Den menigheten noen sinne velge Paulus? Åh, nei, aldri. Sa, "Den fyren er han som satte oss alle i fengsel."

¹⁵³ Men Gud sa, "Jeg vil vise ham hva han vil lide for Meg." Han vet hva.

¹⁵⁴ Ja vel, uansett hvem vi tror er riktig, Gud vet hvem som er best kvalifisert fordi Han kjenner menneskets hjerte, Han vet.

¹⁵⁵ Heller ikke vekkelsen, eller disse tingene, skjer på det tidspunktet vi tror de burde skje. Vi tenker, "Det er denne tiden akkurat nå, ære være Gud!" Jeg legger merke til i våre forsamlinger og så videre i Business Men, "Det kommer straks, halleluja, en stor vekkelse!"

¹⁵⁶ Ikke bli forført, "Han har allerede kommet, og de gjorde med Ham som de lystet." Skjønner? Men de tror det er en vekkelse. Skjer det? Nei! Det er ferdig, og dødt, det er over. Hm-hmh. Legg merke til, dette er tiden for å trimme lampene, komme ut og gå inn. "De som venter på Herren skal få ny kraft."

¹⁵⁷ Legg merke til her i teksten vår, legg merke til David, Israels konge, det var han som fikk åpenbaringen om å hente Guds ark tilbake til hjemstedet sitt; for, de rådførte seg aldri med den i Sauls dager for Saul hadde falt fra. Så de rådførte seg aldri med arken i det hele tatt, pakten, i Sauls dager, for han hadde falt fra og kommet bort fra Gud. Så David, raskt, med inspirasjon. . . Legg nå merke til dette, det er en veldig lumsk tekst hvis du ikke forstår den riktig. Og jeg føler at tiden kommer der vi burde være menn istedenfor babyer. Hm-hmh. Vi burde ha kraftig kost istedenfor melk.

¹⁵⁸ Legg merke til David, Israels konge, kongen hadde helt nylig blitt salvet til kongen; eller utvalgt til konge, Saul. . . Samuel salvet ham ved Guds vilje; og han var absolutt Guds utvalgte konge, ingen tvil om det. Og her er han, og inspirasjonen kommer over ham. Det ble åpenbart for David. Han fikk åpenbaringen, ingen andre hadde sagt noe om det. "La oss gå og hente arken, for det er Guds vilje at vi har arken her sammen med oss, så vi kan rådføre oss med Gud ved denne arken." Veldig, veldig prektig ting. Synes du ikke det? Ja vel.

¹⁵⁹ Husk, men, siden han var konge, og fikk åpenbaringen, overskred han sin plass. Det var en profet i landet som het Natan, det var han som var ordinert til å få åpenbaringen. Var det noe som skulle tales, sa Han, "Herren gjør ikke noe før Han åpenbarer det for Sine tjenere profeten." Men, ser dere, David var konge, med salvelsen over seg. . . Nå, er det Skriften? Salvelse over seg, og fikk en sann åpenbaring; men den var feil. Fordi Natan var profeten på den tiden, og åpenbaringen kom

aldri til Natan, og da åpenbaringen kom til David rådførte han seg aldri med Natan om den. Han ville bare gå i gang og gjøre det han ville gjøre. Hm-hmh.

¹⁶⁰ Men legg merke til hvem David rådførte seg med her i det 13. kapitlet, “Men han rådførte seg med førerne for tusen og hundre,” tilbake til sin forsamling. Skjønner? “Nå, synes du ikke vi burde gjøre...?” Det er ikke det. Nå, han prøvde å gjøre Gud en tjeneste, men han var ikke ordinert til å gjøre det; ser dere, fordi Gud hadde en måte.

¹⁶¹ Akkurat som at Gud kunne ha talt til kongen om hans sår og å bli frisk, men Han gjorde ikke det, Han hadde en bestemt måte å gjøre det på, det var Hans profet. Så Han talte til profeten, Jesaja, sa at han skulle gå tilbake og fortelle Hiskia hva som skulle skje.

¹⁶² Nå, Hiskia snakket ansikt til ansikt med Gud, og—og Gud kunne ha snakket til Hiskia, selvfølgelig, men Han lagde bestemte kanaler! Forstår dere det? Gud har Sin Egen fastsatte måte å gjøre ting på: sende vekkelsjer, snakking, taling, hva enn det er. Han har Sin måte å gjøre det på, og vi kan ikke fortelle Ham hvordan Han skal gjøre det. Han gjør det på den måten det behager Ham å gjøre det på.

¹⁶³ Så, dere ser, David, var inspirert... Nå, dere husker jeg sa, salvelsen, den falske salvelsen? Husk den Hellige Ånd kan komme og salve en person, og fortsatt er det utenfor Guds vilje. Her, Det beviser det rett her. Skjønner? Vi må gå gjennom Guds måte å gjøre det på: ikke våre måter, Guds måte å gjøre det på. Fordi, David, som var konge, salvet, salvet med Guds Ånd over seg (et bilde på Jesus Kristus), men det var ikke Guds kanal.

¹⁶⁴ Når hele forsamlingen, “det behaget dem,” sier Bibelen. Legg merke til, førerne for tusen og hundre, også prestene og teologene synes det var “underfullt.” Der er Bibelskolene deres og alt annet, de syntes det var “underfullt.” Til og med hele folket var enige, og prestene, og—og alle var enige om at kongens salvelse var riktig. Vær oppmerksom! Men Gud hadde ikke lovet å åpenbare Sitt Ord i Dets rette tid til *dem*. Gud hadde Sin måte å åpenbare Sitt Ord på, men ikke til *dem*. Husk, det var i motsetning til Gud.

¹⁶⁵ Omtrent som på tiden til Mika sønn av Jimla. Husker dere den historien? Juda og Israel var atskilt, og de hadde to forskjellige kongedømmer, og Akab var kongen over ett kongedømme. Og Josafat var over kong—kongedømmet Juda, tror jeg det var; og Akab var over Israel, Jerusalem.

¹⁶⁶ Legg merke til, og så kom her en flokk med fremmede og inntok deler av det Gud-gitte landet som Gud hadde gitt til Israel, og disse filisterne der oppe, eller syrerne, holdt på den jorden og matet sine egne barn fra den jorden som

tilhørte Israel. Og så trengte de den jorden for å mate sine egne barn og sine egne familier. Gud ga dem...Det var deres Gud-gitte rettigheter.

167 Og så kaller Akab Josafat ned, og sa, "Kom ned." Han sa, "Se der hva vår fiende gjør. Er det riktig at vi, Guds folk, med en Gud-gitt rettighet på at vi skal ha dette landet, det tilhører oss, Gud gjennom Sin profet, Josva, delte dette landet, det skulle være vårt; det tilhører oss, til våre barn, og her har kommunistene overtatt det, og vi har. . . Vi er så sultne, og de har våre Gud-gitte rettigheter. Synes du ikke at vi skulle dra opp der og ta landet vårt tilbake? Hvis du vil forene dine krefter: hvis dere metodister, og presbyterianere, og alle, og presbyterianere, og lutheranere, og så videre, alle tar det felleskirkelige rådet her nå, vil vi alle sitte sammen, og vi vil ta det." (Jeg forklarer og taler i en lignelse nå.) "Vi vil dra og ta det."

168 "Ja," sa han, "så visst, vi er alle ett." Hm-hmh.

169 Nå, Bibelen sier, "Hvordan kan to gå sammen uten at de er enige?" Skjønner?

170 Det var der den store mannen, den store pinsevevnmannen, Josafat, blandet seg med feil gruppe. Og det var det som skjedde med pinsevevnerne våre i dag. Det er noen virkelige menn der inne, men de har blandet seg med den denominelle gruppen. Kom deg ut av det! Det er forbannet av Herren!

171 Legg merke til nå! Der var han, og han sa, "Ja, det høres fornuftig ut." Sa, "Vognene våre er dine; våre folk. Når alt kommer til alt, er vi alle jøder. Selvfølgelig, vil vi dra opp sammen med deg." Men er akkurat nok religion igjen i Josafat til å si, "Synes du ikke vi—vi bør rådføre oss med Herren først?" Skjønner? "Jeg tror det ville være en god idé."

172 Vel, Akab, "Selvfølgelig." Sa, "Ja, åh, ja visst, jeg burde ha tenkt på det."

173 "Vel, er det en Guds mann et eller annet sted? Har du en profet?"

174 "Åh, jeg har fire hundre av dem. Jeg har hele rådet her nede, hele denominasjonen. De er hebraiske profeter."

175 Husk nå, Bibelen sier de var "*profeter*, hebraiske profeter," ikke hedenske profeter, hebraiske profeter; en skole av dem, et teologisk seminar.

176 "Vel, hent dem hit!"

177 Og kongene kledde seg opp og satte seg foran ham for å gjøre inntrykk på profeten. Og her kom, jeg tror det var Sidkia som kom opp, den store sjefen for kirkerådsmennene i distriktet, eller hva enn han var, kom opp der iblant dem. Han lagde seg to store horn, han sa, "Jeg har hørt fra Gud. SÅ SIER HERREN, 'Med disse hornene skal du drive syrerne rett ut av landet.'"

178 "O glory!" alle syntes det var underfullt, fint.

179 Se hvor nærme det kommer knivseggen nå, mellom rett og galt. Og husk det vil falle på den ene eller den andre siden, inntil det en dag kommer ned til et finslipt barberblad mellom forskjellen på rett og galt. Det må være ethvert Guds Ord; ikke bare nesten ethvert Ord, men ethvert Ord! Og det har kommet ned i dag, ikke til lutheranere, ikke til metodister, ikke til pinsevenner, men til den finslipte tidsalderen, i denne tidsalderen der antikrist-salvelsen er så fullkommen, så det kunne forføre selv de Utvalgte, de vil falle på den gale siden hvis de ikke følger med, som en kile som kløver. Følg med! Vær forsiktig! Vi lever ikke i en pinsevenn-tid nå. Vi har passert den tidsalderen, akkurat som vi har passert lutheranerne, og passert . . . Skjønner?

180 Følg med. Alle profetene profeterte nå, fire hundre av dem, velfødde, velhavende, hebraiske profeter vitnet, helt samstemt, "SÅ SIER HERREN, 'Dra opp, Herren er med deg.'"

181 Josafat sa, "Vel, det—det høres greit ut. Men," sa, "har du ikke en til?"

182 "En til? Vi har hele denominasjonen her, vi har hele rådet samlet her ute. Hvorfor trenger vi en til?"

183 Han sa, "Åh," sa, "jeg tenkte kanskje det kunne være en til."

184 Han sa, "Åh, ja, det er en til, men han tilhører ikke engang dette kirkerådet." Hm-hmh. "Han er et utskudd. Det er Mika, sønn av Jimla, og jeg hater ham." Skjønner? Sa, "De vil ikke ta imot ham i fellesskapet, og han er bare et simpelt utskudd fra begynnelsen av. Og han gjør konstant, alt han profeterer, han vil bare ikke oppmuntre seminaret mitt det minste." Hm-hmh. "Og han gjør alle disse onde tingene, han profeterer alltid ondt imot meg, bare for å være annerledes."

185 "Åh", sa Josafat, "la ikke kongen tale slik. Men jeg ønsker å høre hva denne mannen har å si."

186 Sa, "Vel, vi vil finne ham." Så sendte de bud et eller annet sted i ørkenen, og de sendte en mann.

187 Sa, fortalte ham, sa, "Nå, på veien tilbake nå, vil jeg si deg noe. Ønsker du å komme tilbake til denominasjonen igjen?" Skjønner? "Ønsker du å ha fellesskap med alle sammen igjen? Hvis du gjør det, si det samme som distrikts-presbyteren sier, si det samme som biskopen sier, og de vil ta deg rett tilbake. Nå er tiden for å gjøre det."

188 Men kunne du forestille deg en salvet, sann Guds profet gå på akkord med ett Guds Ord? Nei absolutt ikke!

189 Han sa, "Så sant Herren lever, vil jeg bare si det Gud sier!" Vi trenger en Jimlas sønn. "Så sant Herren lever, vil jeg bare si det Han sier." Det er riktig, "Hva *Han* sier."

190 Så da de kom ned der foran folket, alle profetene, sa de, "Nå, du sier de . . ."

191 Han sa, “Vent, gi meg i kveld, la meg se hva Herren vil si.” Så, den kvelden, kom Herren til ham i en visjon og fortalte ham hva han skulle si.

192 Neste morgen sa han, “Hva sier du, Jimla?” da de alle stod ute . . . jeg mener “Mika, Jimlas sønn,” sa, “hva sier du nå?” Vi er her alle sammen, alle prestene, og alle profetene, og alle kongene, og alt sitter her sammen. Hva sier du nå i dette store kirkemøtet?”

193 Sa, “Bare dra opp,” sa, “men jeg så hele Israel spredt som en saueflokk uten hyrde.”

194 Og Akab sa, “Hva var det jeg sa til deg! Den opprøreren kan bare profetere ondt imot meg!”

195 Hvordan kunne han si noe annet når Gud sa det samme? En profet skal være Guds munn som taler, ikke hans egen tenkning. Hans . . . Dere ser, han er ful- . . . så fullstendig overgitt til Gud, han ønsker ikke å såre, men han må si det Gud sier, for han har ikke noe kontroll på Det selv. Skjønner?

196 Han sa, “Nå, sa jeg det ikke til deg?”

197 Og så kom den—den store mannen med hornet bort, og slo ham på munnen, han sa, “Hvilken vei tok Guds Ånd når Den gikk ut av meg?” Men andre ord, la meg prøve å gjøre det enklere, “Hør her i . . . Hør her, jeg vil si deg noe, Mika. Innser du at jeg er en ekspert i Skriften? Innser du at jeg har salvelsen?” Eller, “Dåpen,” ville vi ha sagt i dag. “Innser du at jeg har det?”

198 Jimla sa, “Jeg tviler ikke på det.”

199 Han sa, “Men hør! Guds Ånd har fortalt meg, og stadfestet med alle mine fire hundre her, at vi ‘skal drive syrerne ut av landet.’ Og hvem er du til å komme her å si at vår store konge kommer til å bli drept?” Han sa, “Guds Ånd fortalte meg det.”

200 La meg bare gjøre det litt enklere så dere vil forstå det. Og kanskje finner vi Mika si, “I går kveld i visjonen, sir, så jeg Gud sitte på en Trone. Og jeg så hele Himmelenes hærs-kare samlet rundt Ham, hm-hmh, og de hadde et rådsmøte i Himmelen. De sa, ‘Hvem kan vi få til å gå ned og forføre Akab? Fordi under Tronen her er en profet, en sann profet, hans navn er Elias. Og han har profetert ved Mitt Ord og sagt at “Den onde Akab, fordi han drepte Nabot, vil hundene slikke blodet til den onde mannen,” og vi må få Det til å skje fordi Det er allerede blitt talt, Det er SÅ SIER HERREN! Det må skje, må være der. Og hvordan skal vi gjøre det?”

201 “Så nede fra de fortaptes uhyggelige regioner, langt der nede fra kom en ånd oppover, han sa, ‘Jeg er en forfører, og hvis jeg kan gjøre en tjeneste for Deg, vil jeg gå ned og gå inn i hans profet.’” Fordi de var så organisert, vil de bare forstå en ting, og det er litt følelser. “Og jeg vil få dem til å profetere en løgn. Og jeg vil få Akab til å høre på rangspersonene istedenfor

på Din ekte profet; for han vil granske alt han sier med Ditt Ord, han vil granske *sine* visjoner ved Ordet, han vil granske alt han gjør ved Ordet, og hvis det ikke er med Ordet vil han ikke høre på det. Men hvis det... jeg kan forføre disse andre, og jeg vil... de... Akab har så stor tiltro til den store tryggheten i den samlede enheten, så de går rundt sammen og de vil komme sammen. Og jeg vil få Akab til å høre på dem, dra ut der. Og det er slik vi vil gjøre det.”

202 “Gud sa, ‘Du kan gjøre det, du er en virkelig forfører; dra ned du.’”

203 Og så slo Sidkia ham på munnen, sa, “Hvor var du...?”

204 Han sa, “Du vil finne det ut når du sitter i det indre kammeret.” Hm-hmh.

205 Han sa, “Dra opp!” sa Sidkia til kongen. Sa, “Dra opp og vend tilbake i fred!”

206 Akab sa, “Ta den fyren og sett ham i fengselet. Sett ham i lenker, la ham få sorgens brød og vann. Og når jeg kommer tilbake med seieren min der ute fra, som profetene mine har fortalt meg at ‘denne vekkelsen kommer visselig til å skje,’” sa, “vil jeg ta hånd om den karen!”

207 Lytt til Mikas siste ord til den mannen: “Hvis du kommer tilbake i det hele tatt, så har Gud ikke talt til meg.” Åh!

208 Ser dere, Gud har Sin måte å gjøre ting på. Disse mennene trodde de gjorde Gud en tjeneste. Vær forsiktig! Ikke følelser, ikke begeistring, ikke innbilninger, men det må være “SÅ SIER HERREN,” må være riktig. Ja vel, uansett... Vi finner at disse tingene er slik.

209 Legg nå merke til da David hadde gitt denne store kunngjøringen, og det virket som at det var godt, en god ting å gjøre. Så finner vi ut at... (Kjeder jeg dere? Er jeg for sen til å ta en til?) De hadde gitt denne store kunngjøringen, han rådførte seg ikke med profeten.

210 Nå, alle vet at Amos 3:7 sier at Gud lovet at Han aldri ville gjøre noe før Han først hadde åpenbart det for Sin profet. Gjennom menighetstidene har vi hatt reformatorer; men lovet ved Malakias 4 at det ville være en profet i landet i de siste dager (fordi det må passe til det mønsteret, ser dere) før endetiden kommer.

211 Før Jesus kom første gang, kom Elias, Elias fra Malakias 3. Matteus 11 sier så, “Hvis dere kan forstå det, dette er han det var talt om, ‘Se Jeg sender Min—Min budbærer foran Meg.’” Nå, Han er profetert, alle teologer tror det; at, i den siste tid, skal Elias Ånd komme, også. Den må komme fem ganger, Gud bruker den Ånden: Elisa, Elias, Døperen Johannes, og for Hedninge-menigheten, og så for jødene i Åpenbaringen det 11. kapitlet. Det er, Guds n-å-d-e, t-r-o, J-e-s-u-s, [Disse

tre ordene på engelsk, er med fem bokstaver: Nåde, Tro og Jesus—Ovs.] Jesus, det—det er fem bokstaver. Kan ikke stoppe på fire, det må gå til fem. Skjønner? Følg med!

²¹² Nå, Han lovet det, så det setter Bibelen helt nøyaktig inn i denne tid, og Sodoma og Gomorra. Og Elias var ikke. . . Det var ikke Elias; Det var Guds Ånd over Elias; Elias var bare en mann. Nå, vi har hatt Elias'er, og Elias' frakker, og Elias' kapper, og Elias' alt mulig. Men Elias for denne tid er Herren Jesus Kristus. Han skal komme ifølge Matteus det sytten- . . . Lukas 17:30, sier at Menneskesønnen skal åpenbare Seg iblant Sitt folk. Ikke en mann, Gud! Men det vil komme gjennom en profet. Nå, Han hadde aldri to hoved-profeter på samme tid, aldri, i verden. Skjønner? Uansett hvor mye det er. . . to—to ledere kan ikke. . . Det må være én leder. Gud må få én mann under Sin kontroll. Skjønner? Det er én Gud; det var Fader, Sønn, og Hellig Ånd, men én Gud over det hele, legg merke til, og bare brukte de tjenestene. Det samme har Han med Elias, Elias Ånd; han brukte den Ånden, men den samme Gud kontrollerte Den hele tiden for å oppfylle Sitt Ord.

²¹³ Nå, legg merke til i dette nå, David trodde han hadde alt i orden. Og han var inspirert. Ser dere hvordan den Hellige Ånd kan salve en mann? Men det må være i salvelsens orden. Ånden på utsiden kan bli salvet med den Hellige Ånd, og sjelen så mørk som bek. Krokfrøet vokser av det samme vannet som bygger. . . fører liv inn i hveten, fører liv inn i krokfrøet; men i bunnen av krokfrøet, er det et krokfrø-liv. Det gleder seg, og blomstrer, og har liv, og gjør alt som hveten gjør, men *sjelen* i det er *krokfrø*. Skjønner? Falske lærere kan stå frem, og lære all slags treenighetslære og alt annet, og være salvet med den Hellige Ånd, og utføre akkurat like mange mirakler som det ekte Evangeliet kan. Men ved Ordet her, det er det som gjør det. Ser dere hva jeg mener? Nå, det er helt i orden å lære dette, antar jeg, jeg er—jeg er i et interdenominelt tabernakel denne morgenen, i—i dette hotellet her.

²¹⁴ Legg merke til, følg med på hva vi sier. Nå, vel, lytt. David hadde alle følelsene som den ekte vekkelsen hadde. Følg med! De ropte, de skrek, de danset, de fikk virkelig noe ut av den salvelsen. Ja visst! Alt som en ekte vekkelse, men, dere ser, Gud var ikke i det. Gud var ikke i det. Han hadde en profet som satt rett der i landet. De burde ha visst. Skjønner? David burde ha visst det.

²¹⁵ Litt som i dag, vi har all mekanikken, som de store denominasjonene, vår tids korstog, men resultatene blir det samme som det var da; resultatene våre av våre store korstog, og all vår store fine fornuft, våre store bygninger, og våre store. . . bygger tusenvis, og legger til medlemmer og slikt, det ender opp på samme måte, aldeles en fiasko. Jeg sier ikke det

for å være annerledes, jeg sier det for å være ærlig overfor Gud, Hvis Bok jeg står ved denne morgenen. Skjønner? Alt ender opp som en fiasko, samme resultatene.

²¹⁶ La oss nå se hva som skjedde da Gud (i Sin tid og tidsalder) og Hans profeter ikke blir tatt hensyn til, bare stoler på teologi, prester, denominasjonalisme som vi gjør i dag. Nå, lytt nøye. Alt sammen blir rotet til. Hvis den sanne Guds Ånd er der, vil Den lede det inn i Ordet; ikke bare ett sted i Ordet, hele Ordet for hele tidsalderen. Skjønner?

²¹⁷ På Pinsefestens dag, ledet Ånden det rett inn i Det, til Joel 2:38. Skjønner? På Luthers tid, ledet Den det rett inn i Det; Wesley; i denne siste pinsebevegelsen; men dette er en annen tidsalder, dette er utkallingen av Bruden. Ikke to tusen år siden på Pinsefesten, eller gjentakelsen, eller tilbakekomsten. Pinsen...

²¹⁸ Den Hellige Ånd var i Luther, den Hellige Ånd var i Wesley; det er Guds Ord som er salvet. Og den Hellige Ånd vendte tilbake til folket i tidsalderen og de begynte å få restaurasjonen av gavene. De fant ut, ved å overgi seg til Gud, den Hellige Ånd talte i tunger gjennom dem. De la hendene sine på de syke, og de ble friske. De danset i Ånden. Skjønner? Det var reformasjonens tidsalder som førte menigheten tilbake i orden. Og den siste ordenen i menigheten var plasseringen av gaver inn i menigheten; som Luther plasserte rettferdiggjørelse, Wesley plasserte helliggjørelse, pinsevennene plasserte gavene. Men hva gjorde de? Den samme feilen, som naturen har gitt et bilde på i hvetestilken, de denominerte seg (som er imot Gud, i motsetning til Gud).

²¹⁹ Nå, vi finner ut at når... Så når disse stilke-samlerne kommer sammen, former de sin egen idé. Og uansett... Da den "nye saken," som de kaller det, kom ut fra Assemblies of God, hva gjorde de? De kunne ikke ta imot Det. Uansett hvor mye Sannhet det var, dåpen i Jesu Kristi Navn, var de allerede the General Council. Mennesket hadde tatt det over, Ånden hadde forlatt dem. Riktig! Og så kom dette frem... Jeg har snakket med noen av deres beste ledere; de sier, "Vel, hva skal vi gjøre nå?" De ville ha satt seg selv i forlegenhet. Når, de vet det er Sannheten; hvis de ikke gjør det, er de åndelige blinde og uvitende om Bibelen. Sier ikke det respektløst, nå, sier det ærbødig. For, det er ikke ett sted i Bibelen der noen noensinne ble døpt ved å bruke titlene, "Fader, Sønn, og Hellig Ånd." Og ble aldri brukt før etter det felleskirkelige rådet, den romersk katolske kirke. Deres egen katekisme vitner om det samme. Det er et katolsk dogme! Ikke en Bibelsk lære, men et katolsk dogme. Og dere metodister ga ut deres egne katekismer og alt akkurat som de hadde, vokste bare gradvis ut av det. Men nå da dere kom til pinsevennene, og spredte ut noen av de dogmene, holdt dere fortsatt fast på dem.

220 Men nå er Brude-kallelsen, nå er da de Syv Segl har blitt åpnet, nå når det fulle og hele som reformatorene lot være igjen må bli åpnet; og bare Malakias 4 kan gjøre det, fordi det behøves åpenbaringen rett fra Gud til et individ for å gjøre det. Det er riktig! Det kan ikke komme til en gruppe, aldri gjort det. Én mann! Det var det Gud lovet like før Hans komme for Sin Brud, en Elieser. Skjønner?

221 Legg merke til når prester, forkynnere, og så videre, får sin egen inspirasjon, og ekte salvet. David var salvet. Bibelen sier det. Men, ser dere, han tok den gale utveien, han gikk til den gale kanalen. Han kanaliserte sin salvelse på gal side, til folket og hva de tenkte, til førerne, hva de tenkte, istedenfor til Guds hellige kanal for å finne ut hva SÅ SIER HERREN var, “Er dette tiden for dette? Er dette rett tid for dette? Er dette Guds vilje?”

222 Så hvis han er en sann Guds profet, vil han gå fremfor Gud først, si, “Far, hva er dette?” som Natan gjorde senere for David.

David sa, “Er det riktig for meg å leve i et hus av sedertre, og min Guds ark under telt der ute?”

223 Og se på Natan, sa, “David, gjør alt som er i ditt hjerte, for Gud er med deg. Du er et salvet Guds kar.”

224 Men det var en profet, og hans feiltrinn, og Gud er forpliktet til Sin profet. Den natten kom Han til syne for ham, sa, “Gå og fortell Min tjener David, jeg beundrer hans mot, Jeg elsker ham for dette, for han er en mann etter Mitt Eget hjerte, og Jeg vet det er på tide at Min ark skulle være slik, satt under noe, men Jeg bare . . . Det er ikke rett tid for det nå. Jeg vil la hans sønn gjøre det, men Jeg vil ikke la ham gjøre det.”

225 Så her kommer Natan med, “SÅ SIER HERREN, David, den store åpenbaringen du hadde er like feil som den var da du førte arken opp.” (Hm-hmh! Hm-hmh! Skjønner?) “Ikke gjør det. Ikke prøv på det! Men Gud sa Han vil få ‘din sønn til å gjøre det.’” Der! Skjønner? Der har dere det!

226 David var salvet til å si det fordi han på forhånd kunne se det, akkurat som Abraham lette etter en Stad på jorden. Dere vet, han så etter Den fordi han skulle bo her en dag, Abraham skal det, i den Staden. Og han gikk rundt og så etter Den. Og akkurat på det samme området der han lette, det var rett over ham da, og vil vende tilbake i Tusenårsriket og han vil leve i den Staden. Men siden han var en profet, var han ordinert og inspirert, han visste det var en Stad et eller annet sted, og han så etter Den. Men, ser dere, hele åpenbaringen om det var skjult for ham. Det var ikke for hans tidsalder. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . videre ned til Johannes, der han så Den komme ned fra Gud ut fra Himmelen. Det var Staden.

227 Ser dere, alt må være i sin rette tid. Du planter hveten din på våren og . . . eller på høsten og skjærer den neste sommer.

Skjønner? Den må komme opp gjennom stilken, så komme opp gjennom kvasten, og skolmen, og videre inn i . . . Det må være i rett tid. Hele naturen forløper i kontinuitet. Guds Ånd skapte naturen, og hele Gud og naturen er i kontinuitet. Alle tingene som ble satt inn i tempelet var et bilde av hva Han så i Himmelen.

²²⁸ Ser du et tre som strever for å prøve å leve, betyr det at det er et tre som ikke dør. Ser du en mann som strever for livet, viser det at det er et tabernakel som venter et sted som ikke dør. "Hvis dette jordiske tabernaklet går til grunne har vi et som allerede venter." Den gode Himmelske Far lot meg få gå bak forhenget en dag og se det. Hvor mange hørte det . . . ? . . . Skjønner? Så bak tidens forheng. Der var det akkurat som jeg har forkynt for dere alle, der stod de. Sjeler under alteret, som ropte, "Hvor lenge?" Ikke bare en myte, noen som hadde intelligens: "Hvor lenge, Herre?" Skjønner? Mens vi føler det nå, som vår alder, som broder Bill Dauch som sitter her på nitti-tre. Det er noe som lengter etter den unge mannen igjen. Det er noe . . . Du ville gitt alt. Hvor jeg skulle ønsket det. Broder Jack, og resten av oss. Gå tilbake, broder Gerholtzer, her inne, til unge menn. Hvorfor ønsker vi det? For å bli unge og løpe rundt igjen? Nei, sir! Fordi vi føler at vi ville fått mer tid til å herliggjøre denne Gud som vi elsker.

²²⁹ Og mine kjære brødre, jeg har dette Budskapet denne morgenen, det er et Land på den andre siden av elven som de kaller den herlige evigheten. Der vil vi herliggjøre Ham gjennom tidene, og alle tider, og Evigheten. Hvorfor føler vi det? Fordi dypet kaller på dypet. Og så lenge som det er et dyp som kaller, må det være et dyp til å svare på det kallet ellers ville det ikke ha vært noe kall. Før det kan være en skapelse, må det være en Skaper først til å skape skapelsen, ellers er det ingen . . . Det viser selve beviset på at det er.

²³⁰ Legg merke til disse prestene, helt ute av linje. Legg merke til salvelsen, ja vel, ingenting galt med salvelsen. Samme med dere pinsevenner, men følg med på hva slags kanal dere beveger dere i nå. Tiden har forandret seg siden pinsen, noe annet for oss. Hvis det ikke hadde vært noen profet i landet, hadde kanskje David hatt rett. Det er riktig. Men der stod Natan, stadfestet, ordinert, bevitnet av Gud til å være en profet.

²³¹ Følg med! Arken i Bibelen er alltid et bilde på Ordet til oss, fordi det var Guds Ord i arken. Og var . . . Legg merke til arken som de førte opp, se hvordan de gjorde det. Den var ikke satt på sin originale Gud-ordinerte plass. Nå, Gud sa her tilbake i Loven at den måtte . . . hvordan det måtte bli gjort, hvordan denne arken måtte bli flyttet, og hvem den måtte bli flyttet av. Men David, under sin salvelse . . .

²³² Min broder, ikke gå glipp av dette. Og mine søstre, dere som vil være kvinnelige-predikanter og så videre, ikke gå glipp

av dette. Uansett hvor stor din salvelse er, må du komme inn på Guds tilveiebrakte plass. Davids salvelse var helt i orden, men da han gjorde det ble han begeistret og trådte over grensen. Hva gjorde han? Han trådte over grensen. Istedenfor å sette arken på sin originale plass, fraktet han den på en ny vogn og ikke over hjertene på levittene. Den skulle bæres på skuldrene til levittene, som er over hjertet. Ordet er ikke i forstanden, Det er i hjertet! “Ikke på en ny vogn.” Hva var det? Noe. . . Representerte noe nytt, som David gjorde der, talte om enhver denominasjon som noen gang ville komme. Guds Ord skal ikke. . . bæres av statspresbytere eller biskoper, og så videre, fra denominasjoner. Det er dåpen i den Hellige Ånd i menneskets hjerte, og ikke i en eller annen kirkelig bevegelse. Den Hellige Ånd er en skatt av Guds kjærlighet i menn og kvinners hjerter som skal adlydes. Skjønner?

²³³ Var på skuldrene til Hans tjenere, Hans tjenere var levittene. La den over den venstre skulderen deres og bar arken slik, fordi den var oppe over hjertene deres. De hadde Ordets byrde på sine hjerter. Amen! Nå har du byrden fra denominasjonen din på hjertet ditt, byrden av forsamlingen din: om du skal bygge *dette*, eller gjøre *det*, eller gjøre noe annet. Byrden av hvor mange flere du kan få tak i til denominasjonen din; istedenfor for byrden av Herrens Ord, inntil folket bare vil se Guds Ord og ikke noe annet. Men du har Det på en ny vogn nå. Skjønner? De bærer Det her oppe i kirkerådet til og med, på skuldrene. Jeg ønsker ikke å bli kritisk, og må Gud hjelpe meg nå å bare si Det, Sannheten.

²³⁴ Nå, påvirket av læresetninger og felleskirkelige råd, ble Ordet, det sanne Ordet for tiden og tidsalderen oversett, fordi de hadde en masse følelser. Men David, den salvede kongen. . . Han var konge, men han var salvet *konge*. Du sier, “Jeg er en forkynner, salvet.” Så forbli en forkynner, ikke prøv å være en profet. Skjønner? Hvis du er en evangelist, forbli en evangelist.

²³⁵ Husk Ussia, på Jesajas tid, den unge kongen. . . den unge profeten. Ussia var en stor mann, salvet mann, Gud velsignet ham; velsignet seg selv. Ja, jeg talte over det for dere her en gang. Og en dag kom han så høyt på strå at han trodde han bare kunne ta en prestatjeneste, og han tok ilden og gikk inn foran Herren. Og. . . Prestene sa til ham, “Ikke gjør det, Ussia!” Men han opphøyde seg. Profeten kunne ikke fortelle ham noe. Prestene kjente sin plass, de holdt seg på plass, han sa, “Det er ikke din plass, Ussia. Ikke gjør, det!”

²³⁶ Vel, han fikk dem til å “Hold munn!” Og han gikk med—med ilden, inn for å ofre, ta jobben til en prest; han var salvet konge, ikke en prest. Og prestene prøvde å fortelle ham, “Du er en fantastisk konge, du er salvet, Gud har velsignet oss fint. Men du er en konge, ikke en prest.”

237 Og dere pastorer burde aldri fortelle en profet hva han skal gjøre, eller dere evangelister fortelle en pastor. Ser dere, hver enkelt har sin tjeneste hvis den er fullkomment identifisert.

238 Så han gikk inn med ilden, og ble rammet av spedalskhet og døde.

239 Nå her er David, konge. David prøver å gjøre det samme her. Han har tatt det på seg selv. "Vel, det er fint, må gå. Se rundt på folket. Hva sier du, kaptein? Du har ti tusen."

240 "Ære være Gud, David, jeg føler Ånden." Åh, han gjorde det! Han følte Den. "Hva tror du, David? Kjenner du Den?"

241 "Ære være Gud, Den er over hele meg! La oss sjekke det og se om det er riktig, la oss se. Hvor hører arken til?"

242 "Med oss! Hører til iblant oss."

243 "Hvem burde vi rådføre oss med? Ja visst, arken. Akkurat det samme som at den jorden hørte til—til Israel istedenfor filisterne. Det er riktig. De tilhører oss. Og siden jeg føler salvelsen, også."

244 Kapteinene over hundre, hele forsamlingen, "Pris skje Gud!" De klappet, og de ropte, og de danset, og hoppet opp og ned.

245 De hadde Ånden, men hva tror du Far tenkte? "Hvordan Jeg har sendt Natan, profeten ned der! De vet hva de skal gjøre, og det samme gjør David, men nå er han bare helt oppglødd og har trådt rett over grensen sin og gått for å gjøre *dette*."

246 Ja vel, legg merke til, "bære Den på skuldrene" var Guds originale plan. Det er fem *nødvendige absolutter*. Jeg vil at dere skal skrive disse ned, hvis dere. . . Jeg ser dere skriver.

Og den er tjue minutter, tjue minutter og noe over ti, så jeg vil prøve å være ferdig før elleve, hvis mulig. Jeg vil skynde meg så fort jeg kan.

Uansett hvor oppriktig en mann kan være i å gjøre Gud en tjeneste, uansett hvor oppriktig, hvor mye salvet, hvor mye av en presbyterianer, baptist, pinsevevner; uansett om du er en biskop, diakon, hva enn du er, pastor, evangelist, profet, hva enn det kan være; det er fem *nødvendige absolutter* som må tas hensyn til først. Uansett hvor mye salvelse, hvor godt det virket, hvor folket roper, alt Ånden gjør, det er en *absolutt nødvendighet*.

247 Nå, mine brødre, mens dere gjør klar arket deres, kan dere forstå nå hvorfor? Husk nå, dere har alle tenkt, og har blitt lært iblant dere, ikke. . . (ser dere, jeg taler utover nasjonen). . . at jeg ikke tror på å tale i tunger. Jeg tror på å tale i tunger, men du kan fortsatt tale i tunger og ikke ha den Hellige Ånd. Første Korinterbrev 13, sier, "Om jeg taler med menneskers og englers tunger, er jeg allikevel intet." Skjønner? Det er salvelsen av den Hellige Ånd, det har ingenting å gjøre med sjelen på innsiden av deg. Du kan tale i tunger og fornekte

Ordet. Jeg har sett det bli gjort, og dere ser det også. Skjønner? En kvinne kan forkynne Evangeliet og . . . Skjønner? De kan gjøre alt . . . De klipper håret sitt, og roper fortsatt og taler i tunger og alt annet. Hm-hmh, det er helt riktig. Du må komme på linje med Ordets Sannhet.

²⁴⁸ Følg med! Uansett hvor oppriktig en mann kan være, uansett hvor mektig han blir brukt av Gud, uansett hva han er, må han være dette: må være . . . Det han snakker om må være i rett tid med Bibelen. Noen sier, “Vel, Moses der tilbake.” Jeg vet hva Moses gjorde, men det er ikke det Gud gjør i dag. “Vel, der tilbake, for tretti år siden, Luther sa . . .” Det kan være fint, men det er ikke det Han gjør i dag. “Vel, førti år siden, Pinsen falt.” Men det er ikke det Han gjør i dag. Skjønner? Det må være i rett tid.

²⁴⁹ Det må være i henhold til Skriften. Det må være i rett tid, for det andre. For det tredje, og det må være i henhold til måten Guds Ord sa det ville skje på.

²⁵⁰ Og du sier, “Ære være Gud! Den Hellige Ånd falt på meg, halleluja, akkurat som Den gjorde på Pinsefestens Dag.” Men det kan være annerledes i dag. Den falt på David, også, ikke sant? Ja visst, gjorde Den det. Falt på Ussias, men det var galt! Ser dere, du må gå dypere enn det nå. Skjønner? Du må gå dypere enn det. Nå, ikke føl dere krenket, bare—bare vær ærbødige.

²⁵¹ Og legg merke til, og det må også komme til mannen som Gud velger. Ikke en denominasjons valg, ikke folkets valg, men i henhold til Guds valg. Og hvis det er et Budskap fra Gud, om en stor åpenbaring fra Gud, må det komme til Hans profet. Nå, hvis du vil ha Skriftstedet for det, er det Amos 3:7. Skjønner? Nå, det må.

²⁵² Det er fem ting det må være: Det må være i rett tid. Det må være på det tidspunktet Gud sa det ville være. Det må være skrevet i Guds Ord. Det må være i Guds rette tid, ser dere. Og det må være etter Guds valg.

²⁵³ Og Gud trenger ingen av oss til å tolke Sitt Ord, Gud er Sin Egen tolk. Han trenger ikke våre seminarer. Han trenger ikke vår visdom, det er tøv. Skjønner? Eva hadde det, hm-hmh, og gikk glipp av Tolkningen ved sin visdom.

²⁵⁴ Si, “Åh, du, den karen er en smart mann.” Vel, det betyr ikke noe. Slett ikke. Akab var en smart mann. Beltsasar var en smart mann. Satan var meget utspekulert og brutal, listig, ingen av dere kunne ha stått dere imot ham, ingen i det hele tatt.

²⁵⁵ Jeg stoler ikke på . . . noe . . . noen visdom, stoler bare på Gud. Skjønner? Hvordan er Gud? Han er Ordet. Og så hvordan tolker Gud Sitt Eget Ord? Lytt nøye nå, ikke gå glipp av disse tingene. Hvordan tolker Gud Sitt Eget Ord? Ved å få Det til å skje, ikke bare *en* her, men *alt* sammen for den tiden.

²⁵⁶ Sa ikke, “Noah gå ut og forkynn,” det inspirerte, men, “Bygg en ark, sett dører i den, lag den på *denne* måten, og *den* måten.” Hva om han hadde satt døren på toppen istedenfor på bunnen? Hva om han hadde satt vinduet på bunnen, og døren på toppen? Skjønner? Det må bli instruert i henhold til tiden, fordi det er nøyaktig det Gud vil bruke det til. Det må være på den måten, og det må komme ved inspirasjon.

²⁵⁷ Jeg hørte en kar sa en gang, sa, “Jeg tror den mannen ber for de syke, jeg tror det er fint. Men når det kommer til å være profet,” sa, “tror jeg han er Guds profet; men som lærer, vel, er han en ‘Jesus only.’” Hvilken . . . Hva slags person ville du kalle det? En mann som ikke vet hva han snakker om.

²⁵⁸ Selve ordet *profet* betyr at “han er en åpenbarer av Guds Ord,” Tolkningen kommer bare til den. Og det er derfor vi i dag har slikt et behov for denne store personen som skal bli sendt til oss i form av profeten Elias, fordi det vil bli Guds åpenbaring gjort kjent for oss ved stadfestelse, som viser at det er tiden og stunden og perioden som Gud lovet det ville være i. Og, husk, han vil bli motsagt; har alltid blitt det, vil alltid bli det. Forkastet, akkurat som skolmen vil trekke . . . Først vil han bli tatt imot, fordi skolmen bare holder hveten inntil den er i stand til å komme frem i solen. Pinsen vil bare beskytte Budskapet, gi Det en åpen dør inntil Det blir spredt, og så vil skolmen trekke seg unna, og hveten vil ligge i Sønnens Nærvær, ser dere, for å modnes.

²⁵⁹ Det vil ikke være noen denominasjon, bare husk det. Broder Jack her er en historiker, mange av dere her er det. Det har aldri vært en vekkelse uten at de omkring tre år etter vekkelsen begynte en denominasjon av det. Er det riktig? Og denne siste store mirakel-bevegelsen fra Gud i denne siste tid, den har pågått i tjue år; og den er milevis fra en denominasjon, går lengre bort hele tiden; skolmen trekker seg unna, intet samarbeid, ikke noe med Det. Skjønner? Alltid trekker det seg unna Det. Det kan ikke være noe mer, det er en hvete nå. Men vi er meget grønne. Hm-hmh. Det er riktig. Må ligge i Sønnens Nærvær for å modnes, det er alt. Meget grønne; vi har ikke oppriktigheten, helligheten, det vi burde ha i vår midte, å vite at den levende Guds Ånd, beveger Seg i Sitt Ord og viser oss tingene fremdeles.

²⁶⁰ Vi har falske etterlignere som står frem. Hva skal det gjøre? For å forføre. Bibelen sier de ville det. “Som Jambres og Jannes stod Moses imot, vil også disse i de siste tider.” Skjønner? De gjør det samme, legger i vei og etterligner Det, helt nøyaktig. Skjønner? Vær forsiktig! Følg med på Bibelens Lære. Følg med på budskapet som følger tegnene! Fortsatt den samme gamle skolen av budskap? Glem det!

²⁶¹ Gud sendte miraklene og tegnene for å tiltrekke Seg oppmerksomheten til Sitt folk. Da Jesus kom og nettopp

helbredet de syke og så videre, gjorde profetene det samme. De tenkte, “Åh, glory, Han kommer, Han kommer til å være en fariseer. Han kommer til å være en sadukeer.”

²⁶² Men Han sa, “Ormeyngel.” Sa, “Dere er av deres far djevelen, hans gjerninger gjør dere.” Sa, “Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjød, og drikker Hans Blod, er det intet Liv i dere.” Han forklarte Det ikke. Han trengte ikke forklare Det. Halleluja. Det var for en annen tid. Hm-hmh. Han bare sa det Han måtte si, “Jeg gjør alltid det som behager Faderen, og det er å holde Hans Ord. Hvis Jeg ikke gjør, Mitt liv og Mine gjerninger ikke kan sammenlignes med Hans Ord som Jeg skal gjøre, da tro Meg ikke, Jeg er ikke Ham; men hvis det gjør det, da tro gjerningene hvis dere ikke kan tro Meg,” sa Han.

²⁶³ Legg merke til nå disse *absolutte nødvendighetene* som må bli gjort.

²⁶⁴ Nå, ser dere, Gud hadde ikke åpenbart det for dem på Sin tilveiebrakte måte, Han hadde åpenbart det ved inspirasjon, men det var i feil kanal. Ser dere, inspirasjon vil gå bra, men hvis den er i feil kanal, vil den bli kanalisert feil. Akkurat som du tar en kule og skyter den direkte mot et mål, den er på vei rett mot målet, men et vindpust kan blåse den utenfor. Nå, i bilen din, kan du kjøre nedover gaten i seksti, sytti miles i timen og om et vindpust blåser i deg, kan du rett opp hjulene dine tilbake, kaste den tilbake på veien igjen. Men du kan ikke det med en kule; det er ikke noe der som kan rett hjulene dens opp, og den bommer på målet. Ser dere, den må bevege seg i sin originale kanal.

²⁶⁵ På samme måte må Guds Ord bevege Seg i Sin originale kanal. Intet lite vindpust kommer til å blåse Det bort; ingen liten denominasjon, eller noe, kommer til å blåse Det bort; ingen liten forfølgelse kommer til å blåse Det bort: Det ledes til punktet! Det kommer til å treffe der, også. Og så Gud. . . Når Det treffer det punktet, vil Gud stadfeste Det, “Innertier!” Hm-hmh, nøyaktig hva Han sa Han ville gjøre. Her er det i Skriftene, dette, “SÅ SIER HERREN, ‘Det skal skje!’” Her er det. Skjønner? Der har dere det.

²⁶⁶ Nå, Gud hadde ikke åpenbart det på Sin tilveiebrakte måte. Så de gikk i gang for å gjøre det utenfor Hans Ord, og utenfor den rette tid, akkurat det samme som de har nå. Når menn, uansett hvor oppriktige, prøvde å gjøre Ham en tjeneste utenom Hans tilveiebrakte måte, roter de det alltid til. Som Bileam, Bileam tenkte han gjorde Gud en tjeneste.

²⁶⁷ Tror du Gud lyver? Forandrer Gud noen gang Sin mening? Vel, folk oppfører seg som om Han gjorde det. Når Han sa at kvinner ikke skal klippe håret; sier de, “Vi kan klippe det, Dr. Så-og-så sa vi kunne det. Broder Så-og-så sa at du bare er for transsynt.” Hm-hmh, hm-hmh. Skjønner?

268 “Vel, kan *dette* skje? *Dette* skje?”

269 “Ja, hm-hmh, *Så-og-så* sa det.”

270 Gud forandrer ikke Sin mening.

271 Tror dere Bileam var en profet? Bibelen sier han var det. Tror dere han var en profet? Nå, husk, Balak kom til ham og sa, “Dra ned og forbann dette folket, for de er over hele jordens overflate. De er ikke engang en denominasjon, ikke en nasjon, de er bare en atspredt flokk; og vi er rangspersonene i landet. Dra nå ned der og forbann det folket, og jeg vil betale deg for det.”

272 Og Bileam gjorde nøyaktig hva en profet skulle gjøre, han sa, “Jeg vil ikke dra. Bare vent her, natten over, la meg se hva Gud sier jeg skal gjøre.”

273 Så han gikk inn, han sa, “Herre, det er noen mennesker her ute hos meg som kom, og ville at jeg skulle dra ned og forbanne et annet folk der nede.” Sa, “Hva vil Du at jeg skal gjøre med det?”

274 Gud sa, “Ikke dra, for de er Mitt folk!”

275 Bileam gikk ut, sa, “Dra tilbake til huset deres. Jeg kan ikke gå med dere, Gud fortalte meg at jeg ikke skulle gjøre det.” Nå, der var Guds originale Ord: “Ikke dra!”

276 Vel, så dro de tilbake, sa, “Vet du, biskopen din ville ikke høre.”

277 “Vel,” sa kongen, “skal si dere hva vi skal gjøre. Han trenger litt penger, jeg tror det kunne overtale ham. Eller kanskje jeg skal gjøre ham til statspresbyter, kanskje jeg skal skaffe ham noe stort noe å gjøre. Jeg kan kanskje gjøre ham til biskop, dere aner ikke hva jeg kan gjøre. Her, jeg skal si dere hva jeg skal gjøre. Dere karer har ikke nok utdannelse til å overtale ham uansett; deres *his* og *hain'ts*, og *tote* og *fetch* og *carry*, er ikke riktig. Han ville ikke høre på dere, vi vil sende en virkelig utdannet gruppe ned, flere rangspersoner.”

278 De dro ned der, sa, “Doktor Bileam, *Doktor* Bileam, hilsninger til deg. Jeg bringer deg hilsninger fra kongen.”

279 “God morgen, brødre.” Skjønner?

280 “Nå, Doktor Bileam . . .” Og, åh, ordforrådet, hvor det var virkelig påtatt. Og sa, “Nå, kongen har sagt at han vil opphøye deg, og han vil også gi deg stor ære. Og, du vet, de tilbød deg bare *så* mye penger for å ta dette ansvaret, men kongen sier han vil tredoble det, fire-doble det, hvis du bare vil komme og ta det.” Da, begynte Bileam å klø i fingrene, allikevel. Han fikk tåpelige idéer og han satte sinnet sitt i kok.

281 Nå, husk, han påkalte Gud ved det, salvet, men han beveget Gud rett vekk fra den originale planen. Og det er nøyaktig hva pinsevennene har gjort! For å være populære, dere Oneness, dere Trinity, for popularitet denominerte dere dere for å være

annerledes, dere organiserte dere og dere er døde! Dere vil aldri reise dere igjen. Men, ser dere, dere burde ha holdt dere til Guds orig- . . . Han trakk dere ut av Assembly for å gjøre dere til et folk, men dere organiserte dere og gikk rett tilbake til det samme spyet som dere kom (unnskyld meg) ut av, de samme greiene dere kom ut av, “Som en hund går til sitt spy, og et svin velter seg i sølen.” Jeg er lei meg for at jeg sa det, tilgi meg, det er ikke riktig for plattformen her. Skjønner? Jeg bare sa det i kjødet. Legg nå merke til at det er det jeg mener, å spy. Jeg burde ha sagt det slik. Ordet var helt greit, men bare brukt feil. Skjønner? Det ble brukt riktig, men bare en mislyd, vet dere. Spy, “Som en hund vender tilbake til sitt spy.”

²⁸² Hvis Assemblies of God, the General Council, organiserte pinsevennene til å begynne med og fikk dem inn i det så de ikke kunne ta imot åpenbaringen, vet dere ikke, Oneness, at dere har gjort det samme. Hvordan kunne dere ta imot et Budskap om “slangens sæd, Evig sikkerhet,” og disse andre tingene som har kommer frem? Dere er så tett organisert at dere ikke engang vil la Det komme inn gjennom døren deres, hm-hmh, hm-hmh, det samme som Bileam gjorde. Men Gud forandret ikke Sin mening.

²⁸³ Så Bileam gikk bort og sa, “Herre, hør nå her, jeg har virkelig fått en mulighet nå til å bli til noen. Du vet jeg har vært et null, men jeg har fått en mulighet til å bli til noen. Hva sier Du om det nå, Herre?” Nå, han skulle aldri ha sagt det! Han visste nøyaktig hva Gud hadde sagt han skulle gjøre!

²⁸⁴ Det samme gjør hver enkelt av dere som er døpt i navnet til “Faderen, Sønnen, Hellige Ånd,” i forhold til disse andre omstridte temaene i Bibelen som er ment for å være i denne tid, dere vet hva dere skal gjøre med Det, er å ta imot Det! Når dere ser Gud tydelig stadfester “Det er Sannheten,” er det Gud som tolker Sitt Eget Ord. Men vil dere gjøre det? Nei, organisasjonen deres lar dere ikke gjøre det!

²⁸⁵ Mange av forkynnerne der i Tucson som hører på denne morgenen. Broder Gilmore, jeg har ikke noe imot deg; broder Brock, First Assembly, og Friendly church. Dere menn, jeg var der all den tiden, og dere ville ikke engang la meg komme inn. Jeg. . . Nei visst, dere kunne ikke, dere kan ikke det og forbli hva dere er. Dere kan ikke ta imot åpenbaring, fordi dere er denominert. Og hør, akkurat som Ussias ble drept fordi han var under feil inspirasjon, forspiller også mange sanne kristne sin erfaring tilbake i de gamle døde denominasjonene, fordi de legger hånden sin på Arken når de ikke er ordinert til å gjøre det. Nå kan du tro Det, eller ikke tro Det, det er opp til deg. Gud er din Dommer. Gud tok aldri tilbake Sitt Ord. Det Han sa den første gangen, sier Han alle ganger.

²⁸⁶ Han sa til Bileam, “Ikke dra!”

287 Og så kom Bileam tilbake, sa, “Men Herre, kan jeg dra?”

288 Hør nå her! Gud sa, “Dra i vei!” Nå, Han ga ham tillatelse til å dra. Det er en Guds tillatte vilje, og ikke den originale Guds vilje. Ser dere hva slags vanskeligheter han kom i?

289 Og en hvilken som helst mann som bygger noe, en organisasjon, eller hva om helst som ikke er på Guds Ord, det er skjelvende sand og vil falle! Det vil dø så sikkert som bare det, fordi Guds Ord er et voksende Brudelegeme. Du kan ikke bare ha foten, bare armen, bare låret. Disse tingene kommer i sin tid.

290 Og pinsevenner, dere gjorde det bare til én ting, derfor kan dere ikke ta imot en ny åpenbaring. Det er grunnen til at dere forblir akkurat der dere er og dør. Det beveger Seg videre. (Så mye; ønsker ikke slite dere ut.) Men Gud forandrer ikke Sin mening, Hans første avgjørelse er helt riktig. Så Gud forandrer ikke Sin mening, Han bare lar deg gå videre i din tillatte vilje. “Gud er en god Gud,” som Oral Roberts sier. Han er også en fryktsom Gud!

291 Hør her, akkurat som du sier, “Ære være Gud, jeg vil tale i tunger!” Han vil la deg gjøre det, men det er ikke et tegn på at du har den Hellige Ånd.

292 Husker dere hva Tomas sa, tvileren? “Hvis jeg ikke får noe bevis, får legge fingrene mine i Hans nagler, Hans hender, og i Hans side, vil jeg—jeg—jeg—jeg ikke engang tro Det.” Nå, der har dere, det samme.

293 Jesus sa, “Vær så god, Tomas, legg hendene dine inn her da hvis det er det du vil vite.” Skjønner? Skjønner? Nå, hvis du vil ha Tomas-veien, så kom igjen. Men hva sa Han? “Hvor mye større er deres lønn som aldri har sett og allikevel tror.”

294 Følg med, følg med, ved å gjøre dette, forårsaket han at en oppriktig mann døde; la hånden sin på arken når han ikke skulle ha gjort det. En stor, oppriktig mann, trodde at salvelsen og alt var helt i orden, men arken beveget seg i feil retning. “Oksene,” sier Bibelen, “snublet,” ikke levittene. Oksene snublet og vognen krenget over; og en oppriktig mann, med hjertet fullt av kjærlighet, la hånden sin på arken for å holde den tilbake, og ble drept fordi ingen mann kunne røre arken utenom en levitt. Ser dere hvordan Gud holder Sitt Ord, holder Sin kanal, holder Sin orden? Ussias ble rammet av spedalskhet. Her er David, forårsaket helt og holdent at en mann døde, og en stor tragedie; og var salvet med Ånden, begge to, men utenfor Guds kanal. Er det riktig? Han døde. Åh, det skremte livet av David, det kalte opp navnet på stedet, som broder Jack leste det. Skjønner? Han markerte ham der.

295 Hvor mange ganger denominasjoner har gjort det samme mot oppriktige troende. Den katolske kirke, metodistene, baptistene, church of Christ, selv pinsevennene, har forårsaket

mang en åndelig død med det samme. Da Det kom, med disse tingene, fant de . . . og de kan ikke gå noe videre, fordi det er det denominasjonen deres tror.

²⁹⁶ Se i dag, de store korstogene, det samme. De gjør ikke noe annet enn å gjøre dem mer et “dobbelte helvetes barn, verre enn de var til å begynne med.” Gjør det vanskeligere for dem, faktisk, å komme til Sannheten. Har en av disse store vekkelsene, og alle sammen kommer inn, holder på en liten stund, og går tilbake og de begynner med all denne synden igjen. Hører om en annen vekkelse, sier, “Ah, jeg forsøkte litt av de greiene, jeg prøvde. Det er ikke noe i det.” Skjønner? De kjenner ikke kanalen. Forstår ikke.

²⁹⁷ Jeg hørte vår store evangelist Billy Graham, satt en morgen i en frokost som dette, og han sa, “Jeg . . .” Her, han legger opp Bibelen, i Louisville, Kentucky, sier, “Der er Guds eksempel.” Og det er sant, mannen sa sannheten. Han sa, “Dere går . . . Paulus gikk inn i en by og fikk en omvendt, kom tilbake ett år senere og hadde tretti ut av den omvendte.” Sa, “Men jeg drar inn i en by og får tretti tusen omvendte, og kommer tilbake etter seks måneder og kan ikke finne tretti.” Han sa, “Vet dere hva som er i veien?” Sa, “Dere late predikanter,” sa, “dere sitter rundt med beina på bordet og—og ringer disse menneskene med telefon istedenfor å besøke dem etter kveldsmaten og prate med dem.”

²⁹⁸ Åh, mitt hjerte brant. Jeg tenkte, “O store Guds mann, jeg liker ikke å være uenig med deg her, men hvem var de late predikantene ved Paulus’ ene omvendte? Det han gjorde, var å ta ham inn i Ordet, han tok ham inn i Budskapet, han tok ham dit han fant Gud; hans hjerte var i brann, han satte landet i brann! Og det eneste dere gjør er å sette dem i en baptist-eller metodistmenighet, eller noe, ikke rart det ikke er noe å brenne.” Hm-hmh. Ja, sir!

²⁹⁹ Se så hva Ordet har lovet for i dag. La oss finne ut om det er metodist, baptist, pinsevenner, eller hva, for i dag. Nå kan dere gå å lese Skriftstedene deres. Ta disse Skriftstedene jeg har sitert for dere. Også Åpenbaringen . . .

³⁰⁰ Hvis jeg hadde tid, ville jeg ha lest det, men det har jeg bare ikke. Jeg har omtrent tolv eller fjorten minutter til. Jeg må avslutte til tiden, klokken elleve, hvis jeg kommer ut riktig.

³⁰¹ Legg merke til Malakias 4, Åpenbaringen 10, Syv Segl. Sier ikke Bibelen . . . Følg nå med! Det var en Engel, en Budbærer ovenfra; og en jordisk budbærer. Og hver budbærer var for menighetens tidsalder. Han sa, “I de dager . . .” taler nå, “kom det en engel, budbærer” (ordet *engel*, det engelske ordet betyr “budbærer”). “. . . kom ned fra Himmelen, og Han satte Sin fot på jorden og havet, og sverget ved Ham som lever for evig at tiden ikke skulle være mer.” Er det riktig? En regnbue rundt

Hans hode, og alle disse tingene som nettopp har funnet sted. Den Engelen var Kristus! Ja visst! Men hva sa Han? “Men i den syvende engels dager, den syvende menighetstiden.”

³⁰² Alltid er det helt på slutten av menighetstiden når de har fått det så... det kirkelige så rotet til at Gud sender en budbærer, og det er Budskapet til den menighetstiden. Så tar de budskapet hans, for han levde bare en liten stund, og Gud... så tar de budskapet hans istedenfor å føre det videre med resten av Det, de danner en—en denominasjon. Og så kommer de og danner en annen denominasjon; en annen budbærer, tar en annen.

³⁰³ Dere har alle sett i boken min, det hele vil bli satt opp i *De syv menighetstider*, som Han fortalte meg; som jeg står for som et Guds vitne for å bli dømt på Dommens dag for Det. Det kom fra Gud, ikke fra min tenkning. Legg merke til, her. Jeg tenkte—jeg tenkte forskjellig fra det, hvis jeg skulle tatt min egen tanke. Som broder Jack sa til meg om Engelen der, hvordan at “Den Kristus var et herliggjort legeme.” Men det var det ikke, det viste at Budskapet er riktig, den Høyeste Guddom, Han var Gud. Skjønner? Akkurat det samme som jeg hadde forkynt fra Ordet. Ordet vitner alltid om Ordet.

³⁰⁴ Nå, raskt nå, siden vi er i ferd med å avslutte om en liten stund.

³⁰⁵ Nå, Han sa, “I tiden til den syvende engels Budskap, den jordiske engelen, syvende menighetstiden, da ville alle disse mysteriene som var gått tapt tilbake gjennom disse andre seks menighetstidene bli åpenbart akkurat da.” Vel, det var nøyaktig hva de Englene sa. Her er de Syv Segl, eller åpningen av disse mysteriene. Og dere prøver å ta det fremfor denominasjonene. I motsetning til hva de... Broder, de lukker seg igjen som en musling, men de har alltid gjort det. Men det er på tide!

³⁰⁶ Hvor mange vet at dette er den syvende menighetstiden? Si, “Amen.” [Forsamlingen sier, “Amen!”—Red.] Laodikea Menighetstid, en lunken som Gud spyr ut av Sin munn. Og de spyr Gud ut av sin munn; det er ikke en annen tidsalder i Bibelen der Jesus ble funnet på utsiden og prøvde å banke, for å komme inn igjen. De satte Ham på utsiden, intet samarbeid. Hvem er Jesus? Ordet! Ordet ble satt på utsiden. Skolmene kastet ut hveten! Han sa, “Jeg står for døren og banker, og enhver mann i lenker der ute vil høre Min Røst.” O Gud, ha barmhjertighet!

³⁰⁷ Det var da, da den mannen døde, at David med salvelsen så hva han hadde gjort galt. O David, du pastor, kan du ikke se dine døde læresetninger og denominasjoner du holder fast ved? Kan du ikke se hva det gjør? Det dreper en Ussia. Åndelig død, og du lurar på hvorfor det ikke er noen vekkelse; lar kvinnene

dine klippe håret, sminke ansiktene, kle seg i shorts; sender guttene dine bort i *ricky* skoler, og så videre, der halvparten av dem kommer hjem som homoseksuelle, og alt mulig.

³⁰⁸ Legg merke til Davids mål: han førte arken til sitt *eget* hus. Det var ikke hovedstaden, det var ikke stedet, den hørte til i Jerusalem. Men David førte den til sitt eget hus, han ønsket at vekkelsen skulle være i hans egen denominasjon. “Åh, hvis du er Assembly, ja vel. Hvis du er Oneness, ja vel. Hvis du er pinsevenn, greit.”

³⁰⁹ Som noen sa, sa, “Broder Branham, hvordan får du i det hele tatt noen til å høre på deg?” Sa, “Jeg kan forstå Billy Graham, han har enhver denominasjon i landet med seg. Jeg kan forstå Oral Roberts, enhver pinsevenn er helt enig med ham. Men,” sa, “du er imot hele greia.” Hm-hmh. Sa, “Hvordan i all verden får du i det hele tatt noen?”

³¹⁰ Jeg sa, “Det er Gud!”

³¹¹ “Jeg Herren har plantet det før verdens grunnleggelse. Jeg vil vanne det dag og natt så ingen får plukket det ut av Min hånd,” Jesaja. “Jeg vil vanne, Jeg plantet det. Jeg satte navnene deres i Boken før verdens grunnleggelse, ved forutbestemmelse. Jeg vil vanne det, bare fortsett videre. Jeg vil skaffe vannet, bare sprøyt Det ut.” Riktig. Skjønner? “Jeg vil vanne det dag og natt så ingen av dem blir plukket ut av Min hånd.” Der har dere det.

³¹² Ønsker at Det skal komme til Davids by, Jerusalems by. Det var ingen plass rede for den på den tiden, og på samme måte er det i dag. Disse store mysteriene som er blitt åpnet ved de Syv Segl, det er ikke plass i noen denominasjon. . . måtte ha sluttet med å være en denominasjon for å ta Det. Hele veien fra Luther videre ned til pinsevennene Oneness, er det ikke ett sted som kan ta imot Det. Heller ikke kan en mann ta imot Det og forbli i sin denominasjon. Han vil måtte følge hveten eller gå med skolmen, den av dem han ønsker.

³¹³ Kristus er vår Ark, Ordet. De ønsker sin denominasjon. Han kan ikke, legg merke til, kan ikke bli båret på de nye vognene til denominasjonene, Hans Budskap kan ikke gå på vognen til en ny denominasjon når Det er meningen at Det skal bli båret og komme på hjertet til en profet. Det kan ikke. Han lovet det, Det vil bli på denne måten, og det er slik Det må være.

³¹⁴ Så denominasjonen vil aldri ta imot Det, heller ikke kan de ta imot Det. Og de er like forblindet for Det som jødene var da de hengte Jesus på korset, da Jesus sa, “Far, tilgi dem, de vet ikke engang hva de gjør.” Ikke forakt dem, men bare tenk: for hva om du var i den samme tilstanden med øyne så blinde at du ikke kan våkne opp og se hva som skjer?

³¹⁵ Heller ikke kunne de se at Det var selveste deres Gud. Da Han hang der på korset, og de sang den 22. Salmen i templet,

to hundre yards unna, “Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg? De gjennomstunget Mine føtter og Mine hender.” Skjønner? “Alle Mine ben, de stirrer på Meg. Hvorfor har Du forlatt Meg?” Og der, akkurat den Gud som de hadde sunget om, blinde nok til å få Ham spikret til korset, og visste det ikke.

³¹⁶ Nå, sier ikke Bibelen at Laodikea-menigheten, som tror at hun er så mektig med sine denominelle medlemmer, at hun ville være “naken, ynkelig, fattig, blind, og vet det ikke”? Hva betyr de *blinde*? De *blinde* betyr for denne Laodikea-menigheten som det gjorde for slutten av den jødiske menigheten, blinde for selveste Kristus som de hadde på utsiden, som banket, og prøvde å komme inn; “naken, ynkelig, fattig, ussel, blind, og vet det ikke.” O barmhjertighetens Gud!

³¹⁷ Hvorfor kan ikke hveten ligge ute i Sønnens Nærvær, og se tiden vi lever i? Ja, Kristus er vår Ark, men Hans originale måte å gjøre det på. Så her er Han . . . De hadde Hans Ånd ja visst, vi vet det. De venter på Herren, ser Hans plan i Hans originale Ord i Dets rette tid for å bli stadfestet, det er det vi burde gjøre akkurat nå. Og Han—Han åpenbarer deres tro ved Sitt Ord, ser Ham stadfeste enhver plan som Han har lovet, ikke menneskenes denominasjons-prosjekter, ikke å skaffe medlemmer for vår egen ark.

³¹⁸ De har en metodist-ark, en baptist-ark, en presbyterianer-ark, alle går inn i denne arken for den store trengsel som kommer; “Ære være Gud! Jeg ble døpt i metodist-arken, den presbyterianske, pinsevenn-arken.” Det er bare én Ark, det er Jesus Kristus, og Han er Ordet!

³¹⁹ Legg merke til, Gud sa til profeten, sa, “Et bokrullen,” i det Gamle Testamentet. Profeten i det Nye Testamentet, Han sa, “Et den lille boken.” Hvorfor? Så profeten og Ordet skulle bli ett! Skjønner? Det er Arken, Guds Ord.

³²⁰ Gud har lovet Sitt Ord, hvordan Det ville bli oppfylt og hvordan Det ville foregå når Han velger Sin Brud, hvordan det ville bli gjort. Det skjer rett foran dere, i Herrens Navn, og det er ved det originale Ordet! Aftentids-Budskapet er her.

³²¹ Hvor mange husker Haywood da han skrev:

Det skal bli Lys i aftenstiden,
Stien til Herligheten vil du sannelig finne.

³²² Ja, aftens-løftet fra de Syv Segl, fra Åpenbaringen 10, Malakias 4, Lukas 30 og 10. Les 5. Mosebok 4, 4:1 og 4, så 25. og 26. vers, og se hva Han sa om denne siste tid. Dette var Moses som bød Israel å “Holde ethvert Ord, ikke legge til én ting!” Moses, profeten hadde vært der oppe og sett Guds Ord. Og Det ble skrevet ut til ham og stadfestet ved at Guds Egen hånd skrev Det. Han sa, “Hold ethvert Ord, ikke legg én ting til Det eller ta én ting fra Det.” Dere kan lese det i det 25. og 26. verset av 5. Mosebok 4.

323 Følg med! Ikke legg til Det, ikke ta bort fra Det; for hvis du gjør det, vil Gud ta din del fra Livets Bok. Og det viser at du ikke var Hans sæd.

324 Husk! Alt som Gud har lovet oss, alt som Gud talte til oss, alt som har blitt fortalt dere i Herrens Navn, det har skjedd! Gud har aldri gjort et løfte ugyldig, men Han har holdt ethvert løfte som Han sa, har fortalt oss, har vært Sannheten i disse tjue årene, Shreveport. Jeg har forkynt for dere ved Guds kraft, og takket være deres pastor, og jeg tar dere som vitne i dag. Selv til kvinner som var forbi overgangsalderen; menn, barn, lidelser, helbredelse, profeti, ting som ville skje, ikke én av dem har noen gang slått feil! Nå, hold dere borte fra denominasjonene, de leder dere til døden.

325 Samuel stod en dag, og de sa, "Vi vil ha en konge, vi vil være som resten av verden."

326 Vel, Samuel sa, "Ikke ta den kongen. Han vil ta deres sønner, og døtre, og han vil gjøre *dette* og gjøre *det*."

327 Han sa, "Ja, jeg vet du har rett."

328 Men Samuel sa, "Hør på meg. Har jeg noen gang tatt noe av pengene deres? Har jeg dere noen gang bedt dere om noe til livets opphold? Sa jeg noen gang til dere at dere måtte gi meg så mye lønn for å holde et møte for dere?" Døm nå selv, nå også! Skjønner? Han sa, "Har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn uten at det har skjedd?" Ikke én ting.

329 "Åh, ja, Samuel, du har aldri bedt oss om penger, du har aldri ønsket store ting. Samuel, det er sant, og alt du har sagt oss i Herrens Navn har skjedd. Men, Samuel, vi vil ha denominasjonen vår allikevel!"

330 "Så gå og ta den. Det er opp til dere." Det er riktig.

331 Du kan tro du gjør Gud en tjeneste, og hvis du går utenfor Guds måte å gjøre det på, kommer du til å fortsette å rote det til, igjen og igjen. O den levende Guds menighet! Vær så snill å tilgi meg min irske måte å være på og min humoristiske sans, men i mitt hjertes oppriktighet og hellighet, dere Assemblies of God, dere Oneness, presbyterianere, metodister, hva enn dere er, flykt for livet. Husk, kom dere ut derfra.

Nasjoner bryter sammen, Israel våkner, (blir rede for levningen)

Tegnene som profetene forutsa;

De denominelle dagene er talte nedtyngt av piner,

Vend tilbake, O atspredte, til deres egne.

Forløsningens dag er nær,

Menns hjerter svikter av frykt,

Bli fylt med Hans Ånd,

Ha dine lamper trimmet og klare,

Se opp, din forløsning er nær.

³³² Tror dere det? Vi er i endetiden, vi er her. Håndskriften er på veggen, det andre Komme er for hånden, Bruden er blitt utvalgt, vannet, dratt ut.

³³³ Nå, det betyr ikke dratt ut fra menigheten, det betyr dratt ut fra denominasjonalisme. Du må gjerne gå i menigheten, men ikke bli medlem av noen organisasjon. Jesus gikk med alle organisasjonene, men Han ble aldri medlem av noen av dem. Heller ikke tok Han side med noen av dem, absolutt ikke, men Han var iblant dem. Det var der Lyset måtte bli spredt. Og bli akkurat der du er, og spre Lyset. Skjønner? Det er det Gud bruker deg til. Et hungrig folk, la dem vite at Jesus Kristus er virkelig, akkurat den samme som Han var i går, er Han i dag; og vil bli for evig.

³³⁴ Det er mulig, for en mann eller kvinne med all oppriktighet, som prøver sitt beste å gjøre Gud en tjeneste, å bevege det i feil retning. Med en ekte salvelse fra den Hellige Ånd over seg, men beveget det i motsetning til Guds plan for tidsalderen, og lagde kaos i alt. Nå, hvis dere tror at det er Sannheten, si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen!"—Red.] Vi leste Det nettopp. Lagde kaos i alt ved å ikke komme på Guds tilveiebrakte måte å gjøre det på.

La oss be.

³³⁵ O menighet, her og over nasjonen, hør på deres ydmyke tjener denne morgenen. Vil dere? Se hvor dere var for noen få år siden da dette først begynte; se nå hvor mye etterlignere har dratt fordel av Det, og store mengder millioner og milliarder har strømmet inn i organisasjonene. Skjønner? Fortsatt borte fra Guds Ord. Bygninger og organisasjoner er ikke måten Gud beveger Sin Ånd på. Han beveger Den rett inn i Sitt Ord, for å få Det til å leve. Og hvis du var bestemt til Ordet fra jordens begynnelse, vil ethvert Ord komme rett på toppen av Ordet. Som en menneskecelle ikke vil ha en menneskecelle, og den neste en hundecelle, og den neste en kattercelle; det vil være menneskeceller. Men det må ha en celle først til å begynne med. Er det riktig? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vel, hvis det er Ordcellen til å begynne med, er de andre Ordcellene bestemt til å danne et helt legeme av det.

³³⁶ Ikke vær barn, bare i kjærlighet, men vær menn i Ånd og i bedømmelse. Døm dere om jeg har fortalt dere Sannheten eller ikke. Døm dere om Det er Guds Ord eller ikke. Døm dere om det er tiden vi snakker om eller ikke. Døm dere om disse tingene er lovet. Nå, er de stadfestet? Ved ting som det ikke er et menneske i verden som kunne gjøre det. Med Det er blitt så vanlig for oss at vi lar Det flyte rett forbi oss. Vent, menighet, vent.

³³⁷ Hvis det er en her inne denne morgen som ikke kjenner Jesus Kristus, ikke står rettferdiggjort denne morgen, dine synder helt forsvunnet som om du aldri hadde syndet, og du

ønsker å bli på den måten. . . for husk, en dag, kanskje i dag, kanskje i løpet av de neste fem minuttene, men en dag kommer det hjertet til å stoppe. Og den innsiden av innsiden vil fly av gårde for å stå i Guds Nærvær for å bli dømt i henhold til hva du gjør med dette Budskapet denne morgenen, i henhold til *dette* Budskapet som du ser. Ikke. . . Det er ikke meg, jeg er bare et talerør. Som denne mikrofonen, den kan ikke si noe som helst uten at jeg snakker i den. Og heller ikke kunne jeg si noe uten at Gud talte gjennom det, men du ser at Gud stadfester at det er Sannheten. Du ønsker å være en ekte kristen.

³³⁸ Nå, vi har ikke noe plass til et alterkall, bortsett fra rett ved bordet der dere sitter. Stedet er fullpakket med folk, overfylt. Jeg kunne ikke ha kalt dere til et alter, det er ikke noe alter her å kalle dere til. Men alteret er i ditt hjerte. Vil du ikke la den lille overbevisningen om at “Jesus Kristus er virkelig” komme helt til overflaten i dag og kalle resten av Hans legeme til deg, vugge Ham i ditt hjerte? Hvis Han ikke er der, vil du rekke opp din hånd, som et tegn til Ham, og si, “Herre, fyll meg, fyll meg med Ditt Ord og med Ditt Nærvær, så jeg kan leve ved Deg”?

³³⁹ Mens ethvert hode er bøyd, ethvert øye er lukket, over hele nasjonen, rekk opp deres hender her i den synlige forsamlingen og der ute også; og jeg vil be for dere. Det er alt jeg kan gjøre, jeg kan ikke fylle det. Gud velsigne dere. Jeg kan ikke fylle det. Gud velsigne deg; og deg. Gud kan fylle det. Gud velsigne deg. Hender går opp her i den synlige forsamlingen, overalt. “Fyll det. Fyll meg, O Herre. Fyll meg.” Og nå, etter jeg. . . Takk, søster. Takk, broder. Gud velsigne deg. Etter jeg. . . Gud velsigne deg, søster kjær. Du. Etter. . . jeg tror jeg nå har fått tak i mesteparten av de oppriktige, prøver å være, jeg ønsker å løfte opp mine hender med dere.

³⁴⁰ O Herre, la meg aldri stoppe opp. Hele tiden, Herre, la meg ikke stoppe for noe, la meg bare bevege meg videre, Herre, inntil jeg har fullført alt som Du har bestemt meg til å gjøre. Uten hensyn til prisen, uten hensyn til kostnaden, uten hensyn til kritikken, hvor tungt korset er, vil jeg huske korset som Du bar.

Så dette innviede korset vil jeg bære
Inntil døden setter meg fri;
Så dra hjem, en krone å bære,
Det er en krone for meg.

Må Jesus bære korset alene,
Og hele verden gå fri?
Nei, det er et kors for alle Hans sønner,
Det er et kors for meg.

³⁴¹ Kjære Gud, Ordet har gått ut. Det kan ikke vende tomt tilbake, Det vil finne Sin plass et eller annet sted. Hvis sæden allerede har blitt plantet, vil Det vanne den til den vokser. Og

ingen kan plukke den fra Din hånd, “Alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, intet menneske kan plukke dem ut av Min hånd. Min Far har gitt dem til Meg før verdens grunnleggelse”; da planene var ferdig utarbeidet, da når, Jesus ble gitt Sin Menighet, Sin Brud.

³⁴² Det falske verdens ekteskap, til disse denominasjonene. Du kom og døde i verden, Du forløste Henne, Du rettferdiggjorde Henne, Hun gjorde det aldri i første omgang. Hun ble fanget inn i det, blind. Og som sangen sier:

Jeg var en gang fortapt og nå er jeg funnet,
Jeg var en gang i Laodikea, blind, men nå jeg ser.

Og det var nåde som lærte mitt hjerte å frykte,
Det var nåde som fridde meg fra frykten;
Hvor dyrebar ble nåden
Da jeg til troen kom.

Og Guds vann falt over min sjel. Jeg var uttørket.

³⁴³ Gud, ved dette lille alteret i ethvert hjerte til stede her og rundt nasjonen, må vannene fra under Guds alter fosse ut denne morgen over Din Menighet; og vanne den, Herre, for tiden er nesten rent ut. Gi den Liv, Livets Vann, så den kan være i stand til å ligge i Sønnens Nærvær for å modnes for Ditt store kornloft.

³⁴⁴ Far, jeg ber for dem. Men stilken må tørke, så jeg kan ikke be for den; den må dø, så den er død. Men jeg ber for hveten, Herre, som formes til Kristi Legeme. Gi, Herre, at det friske vannet fra Gud vil holde Dens kinner badet med tårer av glede og forståelse inntil skurtreskeren kommer for å ta den Hjem. I Jesu Navn, overgir jeg det hele til Deg, Herre; resultatene er Dine. Amen.

³⁴⁵ [En søster i forsamlingen gir et budskap—Red.] Amen.

³⁴⁶ Så Far, Gud, vi takker Deg. Og, Far, vi ber for vår lille søster, tjenerinne her, for hennes styrke. Jeg tenker på en gang da jeg—jeg gikk i nærheten av henne, hvordan Ånden kom over henne og ga det samme budskapet som Herrens Engel ga ved Elven den dagen: “Som Johannes Døperen ble sendt som en forløper for Herren Jesu første komme, er du sendt som en forløper for det andre.”

³⁴⁷ Ser det tar form nå inn i hvetedelen, Gud, vi takker Deg for alt Du har gjort. Våre hjerter er usigelig fylt. Jeg føler meg så full, Herre, jeg vet bare ikke hvordan få sagt noe mer. Men takk Far, igjen, for alt som Du har gjort for oss. Gjennom Jesu Kristi Navn.

Jeg elsker Ham, . . .

La oss bare synge til Ham, nå. Husk, Han er her.

For di Han først elsket meg,
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

³⁴⁸ Får det deg til å føle deg virkelig liten, virkelig liten? Helt tømt ut, bare rede for Ånden, ser dere.

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Begjær ikke denne verdens tomme
rikdommer,
Som så snart forfaller,
Bygg dine håp på Evige ting, (ingen
denominasjon, nå)
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

³⁴⁹ Hvor mange prøver å gjøre det? Løft din hånd. Strekk deg nå rett over bordet, legg hendene dine i en annens hånd, som *dette*, sammen. Dere kan bli sittende, det er helt i orden, eller hva enn du har lyst til. Lytt nøye. La oss synge den sammen nå. Dette representerer vår ubrutte kjede av Guds kjærlighet. Vi holder hverandres hender fordi vi tror på Gud. Vi berører hverandre fordi vi er brødre og søstre, den samme vibrerende Ånd, det Evige Guds Ord som bor i våre hjerter som blir manifestert.

Når vår reise er fullført,
Hvis vi har vært trofaste mot Gud,
Fagert og lyst vårt hjem i Herligheten,
Skal vår bortrykkede sjel skue!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
(Herrens Ånd!)

Hold fast i Gud . . .

Bare fest tankene på Ham, ser dere. Dette er den slags møter vi må sitte i i fremtiden.

. . . uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting . . .

Ordet er det eneste som er Ewig.

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Begjær ikke denne verdens tomme
popularitet, utdannelse,
Som så snart forfaller, (Se på det i dag, hva
det har gjort.)

Søk å oppnå den himmelske skatt,
De vil aldri forgå!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

³⁵⁰ [En søster taler i tunger. Broder Branham begynner å nynne *Hold fast i Guds uforanderlige hånd*. En annen søster gir en tydning—Red.]

³⁵¹ Hvor vi takker Deg, Herre. Mens vi sitter i denne høytidelige stunden, nesten som en begravelse, for vi står overfor begravelsen til en døende, død verden; en døende, død menighet.

O Gud, samle hveten Din raskt, Far. Kom raskt, Herre Jesus.

³⁵² Velsign Ditt folk, Far, gi oppriktighet og dyphet til folkets hjerter. Må vi komme oss vekk fra de skjøre og overfladiske dansene, og slå oss til ro nede i Guds honnings dype rikdommer. Gi det, Herre. Hold våre hjerter grunnfestet i kjærlighet og oppriktighet.

³⁵³ Velsign Ditt folk overalt, Far. Idet vi forlater dette stedet må vi gå i Herren Jesu Kristi Navn for å tale det som er oppriktig, det som er Sannheten, det som er rett, må vi holde oss unna det som er galt, Herre. Når en mann begynner å lyve til oss, må vi raskt vende ryggen til ham, vende ryggen til alle stygge, skitne vitser og slikt av verden, og bare snu oss og gå vekk. Hjelp oss, kjære Gud. Form oss, dann oss, knus oss, og dann oss til bilder av Guds sønner og døtre så vi kan virke med den Hellige Ånds kraft. Vi overgir oss til Deg, med våre hender i hverandres, i Jesu Kristi Navn. Amen.

La oss stå. Broder Noel.

PRØVE Å GJØRE GUDEN TJENESTE
UTEN AT DET ER GUDS VILJE NOR65-1127B
(Trying To Do God A Service Without It Being God's Will)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdags formiddag, den 27 november, 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International frokost i Washington Youree Hotel i Shreveport, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org